

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการทางวิชาการ

เรื่อง

แนวทางการพัฒนารูปแบบองค์กรพัฒนากีฬาชาติ

จัดโดย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร่วมกับ

นายกรัฐมนตรี และฝ่ายความสัมพันธ์ข้ามชาติและทาง
เลือกในการพัฒนา

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

วันพุธที่ 21 กันยายน 2537 เวลา 8.00-16.00น.

ณ ห้องประกายเพชร โรงแรมเอเชีย ราชเทวี

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการทางวิชาการ

เรื่อง

แนวทางการพัฒนารูปแบบองค์กรพัฒนากีฬาชาติ

จัดโดย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร่วมกับ

สำนักนายกรัฐมนตรี และฝ่ายความสัมพันธ์ข้ามชาติและทาง
เลือกในการพัฒนา

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

วันพุธที่ 21 กันยายน 2537 เวลา 8.00-16.00น.

ณ ห้องประกายเพชร โรงแรมเอเชีย ราชเทวี

โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการทางวิชาการ

เรื่อง

แนวทางการพัฒนารูปแบบองค์การพัฒนากีฬาชาติ

จัดโดย

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ร่วมกับ

สำนักงานกฤษฎีกา และฝ่ายความสัมพันธ์กีฬานานาชาติและทางเลือกในการพัฒนา

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

วันพุธที่ 21 กันยายน 2537 เวลา 08.00-16.00 น.

ณ ห้องประชุมเกษร โรงแรมเอเชีย กรุงเทพฯ

หลักการและเหตุผล

กีฬาในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้ข้อมูลข่าวสารได้เผยแพร่กระจายไปได้อย่างแพร่หลายและอย่างทั่วถึง อย่างไรก็ตาม การกีฬาของไทยตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน ยังมีการพัฒนาไปไม่มากเท่าที่ควร เนื่องจากสาเหตุหลายประการ อาทิ เช่น มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่รับผิดชอบมาก แต่ความสัมพันธ์หรือการประสานงานกันระหว่างองค์กร มีน้อย ไม่ชัดเจน และขาดการประสานงานกัน นโยบายและทิศทางงานการพัฒนาการกีฬาชาติของรัฐบาลไม่ชัดเจน ไม่ต่อเนื่องและไม่เป็นรูปธรรม ไม่มีการประเมินผล รวมทั้ง รูปแบบองค์การบริหารงานเพื่อพัฒนาการกีฬาของชาติ มีโครงสร้าง แต่ไม่มีอำนาจการบริหารหน่วยงานโดยตรง คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงได้ร่วมกับ สำนักงานกฤษฎีกา และฝ่ายความสัมพันธ์กีฬานานาชาติและทางเลือกในการพัฒนา ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาเพื่อสุขภาพหรือกีฬาสำหรับทุกคน (Sport for All) ที่มีต่อการพัฒนาบุคคลในชาติให้มีสุขภาพสมบูรณ์ และมีร่างกายที่แข็งแรง อันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยะประเทศทั้งหลาย รวมทั้งกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ที่ประเทศไทยได้ส่งนักกีฬาเข้าทำการแข่งขันกับนักกีฬาของประเทศ

อื่น ๆ ในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก อันเป็นวิธีการประชาสัมพันธ์ให้คนทั่วโลกได้รู้จักกับประเทศไทย
ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งได้จัดทำให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนารูปแบบองค์กรพัฒนา
กีฬากีฬาชาติ อันจะนำไปสู่การลดองค์การที่ละเลยพัฒนาการกีฬาของชาติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้าประชุมได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนหาแนวทางการพัฒนากีฬาชาติ
2. เพื่อให้ผู้เข้าประชุมได้ร่วมกันวางแผนโครงสร้างและการจัดระบบการบริหารงาน
พัฒนาการกีฬาชาติและหาแนวทางในการประสานงานระหว่างองค์กรพัฒนากีฬาชาติ
3. เพื่อให้ผู้เข้าประชุมได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนารูปแบบ
องค์กรพัฒนากีฬาชาติ

หัวข้อการประชุม

1. การอภิปรายในหัวข้อ แนวคิดในการพัฒนากีฬาชาติตามกระแสโลกาภิวัตน์ : แนว
ทางสู่การวิจัย
2. การประชุมเชิงปฏิบัติการในหัวข้อ รูปแบบองค์กรในการพัฒนากีฬาชาติในอนาคต
-โครงสร้างและการจัดระบบการบริหารงานพัฒนาการกีฬาชาติ
-แนวทางการประสานงานระหว่างองค์กรพัฒนากีฬาชาติ

วิธีการประชุม

1. การอภิปรายโดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน
และนักวิชาการในสาขาวิชาพลศึกษาและการกีฬา
2. การประชุมในภาคผู้เข้าร่วมประชุม เพื่อหาแนวทางในการพัฒนารูปแบบองค์กร
พัฒนากีฬาชาติ

กำหนดการประชุม

- 08.00 - 08.30 น. - ลงทะเบียน
- 08.30 - 09.00 น. - พิธีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดย
นายเทอดพงษ์ ไชยมังกร รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- 09.00 - 10.30 น. - อภิปรายในหัวข้อ แนวคิดในการพัฒนาการศึกษาตามกระแส
เทคโนโลยี: แนวทางสู่การวิจัย โดย

ผู้อภิปราย

ดร. สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ ผู้อำนวยการการกีฬาแห่งประเทศไทย
รองศาสตราจารย์ ดร.สุภัทร สมภักดิ์ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คุณฉ้าง รอดคน ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้ดำเนินการอภิปราย

รองศาสตราจารย์ ดร.ประพนธ์ ไชยผลศิริ

- 10.30 - 10.45 น. - พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม
- 10.45 - 12.00 น. - การประชุมเชิงปฏิบัติการในหัวข้อ รูปแบบองค์การพัฒนากีฬาชาติ
ในอนาคต

กลุ่มที่ 1 โครงสร้างและการจัดระบบการบริหารงานพัฒนากีฬาชาติ

วิทยากรประจำกลุ่ม รองศาสตราจารย์ ชัยชัย โภมารัตน์

กลุ่มที่ 2 แนวทางการประสานงานระหว่างองค์การพัฒนากีฬาชาติ

วิทยากรประจำกลุ่ม รองศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ กาญจนกิจ

- 12.00 - 13.00 น. - พักรับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 - 14.30 น. - ประชุมเชิงปฏิบัติการในหัวข้อที่กำหนด (ต่อ)
- 14.30 - 14.45 น. - พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม
- 14.45 - 15.45 น. - เสนอผลการประชุมและอภิปรายทั่วไป
- 15.45 - 16.00 น. - พิธีปิด

ผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่ได้รับการรับรองจาก
การกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้แทนคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผู้แทนการ
กีฬาแห่งประเทศไทย ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้แทน
กระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสื่อมวลชน ผู้แทนกีฬาจากกองทัพบก นักวิชาการจากสถาบันการศึกษา
ในระดับต่าง ๆ ผู้แทนสโมสรกีฬาจากหน่วยงานเอกชน ผู้แทนกรุงเทพมหานคร และผู้เกี่ยวข้อง
จำนวนประมาณ 50 คน

การรับสมัครผู้เข้าประชุม

ฝ่ายจัดมีหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ ผู้แทนหน่วยงาน/สถาบัน และผู้เกี่ยวข้อง
เข้าร่วมประชุม

ค่าลงทะเบียน

ไม่เก็บค่าลงทะเบียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนากีฬาชาติที่เป็นรูปธรรม
2. ได้แนวทางการวิจัยและการพัฒนารูปแบบองค์การพัฒนากีฬาชาติในอนาคต

คณะกรรมการดำเนินการจัดประชุม

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายเทอดพงษ์ ไชยมังโก)	ที่ปรึกษา
คณบดีคณะครุศาสตร์ (รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สินธุรัตน์)	ที่ปรึกษา
ศาสตราจารย์ นพ.วิฑูรย์ พานิช	ที่ปรึกษา
ดร. บุญรักษ์ บุญละเขมมาลา	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ม.ล. ปาณเลา ทัตติการ	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ด้วงอินทร์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ ภูธรวัชชัย	กรรมการ

รองศาสตราจารย์ วิฑูรย์ศักดิ์ คุ้มเฟื่อง	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมบูรณ์ อินทร์ธมยา	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ศุภักษร มีนเอน	กรรมการและเลขานุการ

ผู้สนับสนุนงบประมาณการสัมมนา ฝ่ายความมั่นคงสัมพันธ์ข้ามชาติและทางใต้ของการพัฒนา

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

1. ค่าตอบแทนวิทยากร ผู้เข้าร่วมประชุม
2. ค่าอาหารว่าง เครื่องดื่มและอาหารกลางวัน
3. ค่าจัดพิมพ์เอกสาร
4. ค่าใช้สอยอื่น ๆ

ผู้รับผิดชอบการสัมมนา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับ สำนักงานกฤษฎมนตรี

และฝ่ายความมั่นคงสัมพันธ์ข้ามชาติและทางใต้ของการพัฒนา สำนักงาน

กองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

บทความทางวิชาการประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ
"แนวทางการพัฒนารูปแบบองค์กรพัฒนาภาคีชาติ"

เรื่อง

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาภาคีชาติ
ในประเทศไทย

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร. ประทีป วัฒนศิริ
ประธานคณะกรรมการติดตามผลการประชุม

วันที่ 21 กันยายน 2537 เวลา 08.00-16.00 น.

ณ ห้องประชุมเพชร โรงแรมเอเชีย กรุงเทพฯ

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

รองศาสตราจารย์ ดร. ประพัฒน์ ใต้ผ่องหิรัญ*

กถา

ในปัจจุบัน มีการพูดและกล่าวถึงกันมากเกี่ยวกับคำว่า วิทยาศาสตร์ หรือ Globalization และดูเหมือนมากจนจะเคยได้ยิน รวมทั้งมีความเข้าใจในความหมายของคำได้ดี อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เป็นธรรมเนียมและเพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้เขียนใคร่ขอเสนอความหมายของคำที่ได้บัญญัติไว้ในพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 ว่า วิทยาศาสตร์ หมายถึง "ความรู้ที่ได้จากการสังเกตและการทดลอง" หรือตามความหมายที่ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (กวางโกล, เมษายน 2537 หน้า 6-7) อ้างอิงจากพจนานุกรมฉบับ () ที่ทำให้คำว่า วิทยาศาสตร์ คือ กระบวนการที่ก่อให้เกิดความรู้ที่เชื่อถือได้ขึ้นโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการสังเกต ด้านการตั้งสมมติฐาน ด้านการทดลอง และด้านการสรุป กระบวนการนี้ได้เกิดขึ้นมาแต่โบราณแล้ว กว่าจะเกิดขึ้นในปัจจุบัน และจะดำเนินต่อไป อันจะก่อให้เกิดผลทั้งทางดีและด้านลบ เช่น อาจช่วยให้เทคโนโลยีและความเจริญแพร่หลายไปอย่างกว้างขวางและทั่วถึง แต่ในขณะเดียวกัน สังคมอาจจะต้องเผชิญกับความท้าทาย ซึ่งเป็นพลังผลักดันของสังคมและโลกใบนี้หรือไม่?

ความหมายของ Globalization หรือ วิทยาศาสตร์ ยังได้มีการกล่าวไว้ในหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 15 กันยายน 2537 หน้า 28 โดยตีความหมายเป็นขึ้น ๆ ดังนี้

1. Globe แปลว่า โลก
2. Globalization สิ่งแปลว่า ก้าวให้ทันโลก เปลี่ยนแปลงให้ทันโลก พัฒนาตนเองและหน่วยงานให้เท่าทันโลก หรือการย่อโลกให้เล็กลงด้วยการสื่อสารที่รวดเร็ว รวดเร็ว

พัฒนาการหรือที่มาของ Globalization อาจแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ คือ

ระยะแรก-การพัฒนาการที่เป็นไฮเทคโนโลยี (Hi-Technology) ทางด้านคอมพิวเตอร์

ระยะที่สอง-การพัฒนาทางด้านการศึกษา

ระยะที่สาม-การพัฒนาทางด้านโทรคมนาคม

*ภาควิชาฟิสิกส์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลกระทบของ Globalization พอสรุปได้ดังนี้

1. มีการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์มาทดแทนระบบกระดาษ
2. การสื่อสารที่รวดเร็ว ทำให้เกิดการแข่งขันอย่างไร้พรมแดน
3. มีการใช้โทรสาร (Facsimile) และ/หรือ อีเมล (E-mail) มาเสริมและทดแทนระบบการสื่อสารอื่นที่มีอยู่ ทำให้การสื่อสารรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและประหยัด (Economy) ในหลายด้าน
4. หน่วยงานใหญ่ทั่วโลกต้องมีการรีเอนจิเนียริง (Re-Engineering) หรือต้องยกเครื่องขนาดใหญ่ อาทิ ต้องยกเครื่องด้านการบริหาร การจัดการด้านทรัพยากรงาน การพัฒนาคน การพัฒนาระบบงาน ระบบเงินเดือยเข้าให้สอดคล้องกับแผนงาน การพัฒนาทางด้านไอที เทคโนโลยี เป็นต้น
5. หน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งเอกชนขนาดเล็ก เอกชนที่ทำงานในระบบอุปถัมภ์ ต้องหันมาแปรรูป (Privatization) ซึ่งเป็นการเพิ่มผลผลิตในการทำงาน
6. ปัญหาทางด้านสังคมจะมีมาก เพราะ
 - คนชนบทต้องปรับตัวให้เข้ากับความเร็วระดับโลก ไม่ใช้เพียงระดับสังคมในเมืองเท่านั้น
 - เด็กเกิดใหม่ต้องปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมโลก ไม่ใช้เฉพาะแต่กับสังคมไทยเท่านั้น
7. เกิดการแข่งขันทางการค้าในระดับโลกที่เป็นการแข่งขันแบบไร้พรมแดน
8. ปัญหาอื่น ๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมาอีกมากมาย เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาอาชญากรรม เป็นต้น

ในยุคราชานุวัตรนี้ เอกวิทย์ ณ ถลาง ได้กล่าวไว้ใน การเสวนาทางวิชาการเรื่องชื่อเรื่อง "สยามไทยเดิม สู่ไทยยุคราชานุวัตร" โดยมีประเด็นที่น่าสนใจยิ่ง คือ ประเด็นลับมือชาและ "วัฒนธรรมไทย" ราชานุวัตร หรือราชานุวัตร (มติชนรายวัน ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 15 กันยายน 2537) ว่า ชาวยุคไทยอยู่ในสภาพวิภาพ มีวิภาพ อยู่กับบ้าน อยู่กับเครือญาติ หรืออยู่กับชุมชนเผ่าพันธุ์ที่ตนเองอาศัยอยู่ ก็ต้องมีกติกาอย่างหนึ่ง ขณะเดียวกันก็ต้องอยู่กับธรรมเนียมใหม่ อยู่กับกติกาของสังคมที่เราทำงานด้วย สุดท้าย เดิมเรามี 2 วัฒนธรรม คือวัฒนธรรมหลวง และวัฒนธรรมราษฎร์

ปัจจุบัน เรามีวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นอีกหนึ่ง 2 วัฒนธรรม คือ วัฒนธรรมองค์กรซึ่งบุคคลสังกัดอยู่ และ วัฒนธรรมมวลชน ที่กลายคืนต้องดูรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ เช่น ดูการประกวดนางงาม ดูการชกมวยผ่านดาวเทียม ด้วยกัน ทำให้คำกล่าวมาว่า

เราจะปรับตัวได้อย่างไร

เราจะรู้ว่าจะอะไรเป็นอะไรได้อย่างไร และ

จะไปทางไหน เราจะทำอะไรต่อไป

แนวคิด

การศึกษาของมวลมนุษยชาติ ย่อมหนีไม่พ้นที่จะต้องอยู่ในวัฏจักรนี้ด้วย ไม่ด้านใดก็ด้านหนึ่ง หรือทั้ง 4 ด้าน ตามที่ นิลี เอียดอร์เบิร์ก (2537) ได้กล่าวไว้ ว่าจะเช่นนี้ การพัฒนาการศึกษา ควรจะมีการพัฒนาไปอย่างไร แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539) ที่เห็นแผนแม่บทเพื่อวางรูปแบบในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2532 (การศึกษาแห่งประเทศไทย, 2533) ต้องมีการปรับเปลี่ยนไปหรือไม่ อย่างไร องค์การหนึ่งองค์การใด หรือทุก ๆ องค์การที่มีอยู่ในปัจจุบัน ควรจะมีอยู่เพื่ออะไรกัน ประสิทธิภาพมัน หรือต่างกันอย่างไรในการพัฒนาการศึกษาไปตามแนวความคิดของตน ถ้าต่างกัน ต่างทำ ใครควรจะนำบทบาทหน้าที่อย่างไร ในการควบคุมประสานงานให้ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา ได้ทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการศึกษาของชาติ ซึ่งต้องเป็นเอกภาพด้วยหรือไม่ เล่ากันสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษา เช่น เล่ากันการศึกษาในระดับต่าง ๆ ควรจะจัดการให้การเรียนการสอนอย่างไร ควรจะเน้นกิจกรรมพิเศษอะไร ควรจะมีการพัฒนาผู้เรียนในด้านใด และอย่างไร

บางแง่ของความหลากหลาย ดังที่ได้มีการกล่าวไว้ กระแสโลกาภิวัตน์ อาจทำให้ "สังคมสูญเสียความหลากหลาย ซึ่งเป็นพลังสำคัญของสังคมและโลกใบ" ความหลากหลาย ณ จุดนี้ จะหมายถึงถึงความหลากหลายในเรื่องใดบ้าง การศึกษาจะมีความเกี่ยวข้องกับความหลากหลายอย่างไร ความหลากหลายในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการศึกษาทั้งโดยตรง หรือโดยอ้อมที่ช่วยกัน หรือต่างองค์กรต่างก็พากันพัฒนาการศึกษาไปในแนวความคิดของตนเองหรือกลุ่ม ดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และ/หรือหากจะทำให้มีองค์กรใดองค์กรหนึ่งรับผิดชอบในการพัฒนาการศึกษา จะเป็นภาระสูญเสียความหลากหลาย เช่นที่เป็น

อยู่ และจะมีผลดีผลเสียหรือไม่ อย่างไร และที่มีนักคิดหลายท่านกล่าวกันว่า กีฬาเป็นภาษาสากล หากพิจารณาจากความหลากหลายของกีฬาในฐานะที่เป็น ภาษาสากล กีฬาจะมี? น่าจะมีแต่ความหลากหลายในแง่ของชนิดกีฬา ที่ในภูมิภาคหนึ่งของโลกไม่สามารถเล่นกีฬานั้นชนิดที่อีกภูมิภาคหนึ่งของโลกสามารถเล่นได้เมื่อฤดูกาลที่เหมาะสมมาถึง มากกว่า?

การพัฒนา กีฬาชาติ ไม่ควรจะเน้นแต่ยอดฝีมือ ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของการ กีฬาชาติ ยังต้องเป็นเป้าประสงค์ของการพัฒนา กีฬาชาติอยู่ ประสิทธิภาพของการกีฬาชาติหมายถึง การได้กระทำในสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกต้อง (Doing the right things) ส่วนประสิทธิภาพจะหมายถึง การกระทำในสิ่งต่าง ๆ ให้ออกมาถูกต้อง (Doing things right) (Bedeian and Zammuto, 1991) ที่ผ่านมาและปัจจุบัน องค์การที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา กีฬาชาติได้ทำสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกต้อง หรือ ได้ทำสิ่งต่าง ๆ ให้ออกมาถูกต้องแล้วหรือยัง? อาทิ ในแง่ของการประสานงานกันระหว่างองค์การพัฒนากีฬาชาติที่มีอยู่

สาขาเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศ เพื่อการพัฒนาคุณภาพการกีฬาของชาติในขณะนี้ โลกนี้วิ่งเร็วได้อย่างไร ความก้าวหน้าได้มาสะดวกได้ไม่ยาก เพราะปัจจุบัน การแข่งขันกีฬาระดับโลก หรือแม้แต่ชาติหลายรายการ ได้มีการถ่ายทอดข่าวกีฬาจากซีกโลกหนึ่งไปยังอีกซีกโลกหนึ่ง ทำให้ประชากรของโลกได้ชมการแข่งขันไปพร้อม ๆ กัน ความสามารถที่นักกีฬาแข่งขันมาแสดงให้เห็น เป็นเช่นเดียวอย่างที่มีนักกีฬาคนอื่น ๆ ที่ได้ชมอยู่สามารถชนะไปด้หมดเลย ปรับเปลี่ยนให้ความสามารถของตนได้ปรับปรุงพัฒนาขึ้น หรือหากนักกีฬา กำลังอยู่ในระหว่างการฝึกซ้อมไม่สามารถมาชมการแข่งขันถ่ายทอดการแข่งขันได้โดยตรง ผู้ฝึกสอนหรือผู้จัดการทีมอาจทำการบันทึกภาพ แล้วนำมาเปิดให้นักกีฬาได้ศึกษาแนวทางหลัง ก็ยังสามารถทำได้ นักกีฬานานาชาติในขณะนี้ น่าจะได้มีการพัฒนาความสามารถทางกีฬาของตนเองให้ถึงขีดความสามารถสูงสุด หรือตามสมรรถนะ (Capacity) ของแต่ละคนได้มากขึ้น นับว่าเป็นสิ่งดี

การกระจายอำนาจ (Decentralization of authority) ขององค์การ (Organization) ไปสู่องค์กรต่าง ๆ มีการนำมาปฏิบัติกันมากขึ้น นับว่าเป็นสิ่งที่ดี และผู้บริหารระดับสูงต่างตระหนักกันเป็นอย่างดี หลักการสำคัญก็คือ เมื่อผู้บริหารมอบหมายหน้าที่ให้ไปสู่ระดับปฏิบัติการแล้ว ก็ต้องกระจายหรือมอบอำนาจให้ไปด้วย กล่าวกันว่า หากต้องการให้บุคลากรเรียนรู้การบริหาร ก็ต้องให้บุคลากรมีประสบการณ์การบริหารด้วย (Bedeian and Zammuto, 1991) องค์การพัฒนากีฬาของชาติในปัจจุบัน ได้มีความพยายามที่จะกระจายอำนาจ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย

ประเทศไทย หรือหน่วยงานราชการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพลศึกษาและการกีฬาของชาติ ได้สนับสนุน และอุดหนุนให้มีการดำเนินงานของคณะกรรมการกีฬาส่งหัด การคัดเลือกสมาคมกีฬาส่งหัดทุกสังกัด (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2536) หรือการคัดเลือกที่มีศูนย์พลศึกษาและกีฬาประจำเขตการศึกษา ประจำจังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ และหมู่บ้าน (กรมพลศึกษา, 2537)

เป้าหมายหนึ่งของการพัฒนากีฬาชาติคือการรักษาและอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย แนวทางการพัฒนา กีฬาส่งหัด เป็นไปเพื่อการดำรงและรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เข้ามาแทรกแซง จนทำให้คุณภาพต่าง ๆ ของไทย เปลี่ยนแปลงไปสู่ความเจริญที่เป็นความทันสมัยด้านวัตถุ และขาดความสมดุลกับการพัฒนาทางด้านจิตใจ ที่จะทำให้เกิดสภาพที่ไม่พึงประสงค์ อันเป็นการทำลายคุณภาพและคุณค่าของความ เป็นมนุษย์ การสนับสนุนส่งเสริมกีฬาพื้นเมืองไทย หรือกีฬาของไทยสิ่งยังคงเป็นสิ่งที่จะต้อง กระทำให้ต่อเนื่องและมากขึ้น ไม่เฉพาะที่กำลังกระทำการปฏิรูปปลุกปั้น เกมกีฬา เรียกว่า ปีแห่งการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

กระแสใญ่การอนุรักษ์ยังผลักดันหรือก่อให้เกิดค่านิยมแบบวิถีชีวิตนิยม และเปลี่ยนแบบตะวันตกมากขึ้น ทำให้ละเลยการใช้ภูมิปัญญาไทยให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ จนนำไปสู่การพึ่งพาตะวันตก และการพัฒนาที่ยั่งยืน องค์การพัฒนากีฬาชาติจึงควรมีบทบาทในการสร้างความหวังให้แก่สังคม โดยการศึกษาวิสัยและวิเคราะห์เอาเสียให้เข้าถึงภูมิปัญญาไทยทุกด้าน เช่น การศึกษาและการถ่ายทอดวัฒนธรรม ศิลปะมวยไทย หรือกระบี่กระบอง ดังที่สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้ร่วมมือกับกรมพลศึกษาจัดทำมีโครงการอนุรักษ์ประเพณีไหว้ครูมวยไทยขึ้น ในวันที่อาทิตย์ที่ 15 กันยายน 2537 นอกจากนี้ องค์การพัฒนากีฬาชาติควรมีการพัฒนาและนำภูมิปัญญาไทยมาใช้ในการ เสริมทั้งนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ดังเช่น การสร้างความรับผิดชอบ ระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความมีใจเสียแทนเอง และคุณธรรมอื่น ๆ ให้แก่นักกีฬาของมวยไทยในสมัยโบราณ เป็นต้น องค์การพัฒนากีฬาของไทยในยุคใญ่การอนุรักษ์ สิ่งน่าจะต้องมีการปฏิรูป หรือ "ยกเครื่อง" (Reengineering) การจัดการพัฒนากีฬาของชาติ ให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

ทุกองค์การต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ว่า แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่ยาก บางคนอาจได้รับความไม่พอใจ หรือเสียผลประโยชน์ที่เคยหรือจะได้รับจากการเปลี่ยนแปลงก็ตาม แต่การที่ องค์การใดไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นมากแต่อย่างใด ในหลักการของการ "ยกเครื่อง" (Re-Engineering) ถือได้ว่าองค์การนั้น "ทาสีชีวิตใหม่" พุดสาย ๆ ก็เรียกว่า "ตาย" ไปแล้ว

เพราะองค์การที่ไม่ตาย คือองค์การที่มีการเรียนรู้ (Learning Organization) อย่างต่อเนื่อง
เป็นองค์การที่ประสบกับได้ยากผู้คนที่มีการเรียนรู้แบบองค์รวมของความคิดใหม่ ๆ และมีความพยายามที่จะแพร่
กระจายความคิด ที่ได้รับการสนับสนุนให้มีการพัฒนาให้ออกไปสู่การปฏิบัติ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์
แก่การพัฒนาชาติได้อย่างแท้จริงด้วย 5 กิจกรรมหลัก คือ (1) มีวิธีการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ
(Systematic problem solving) ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ มากกว่าจะเป็นการเดาและ
ลงมือไปเรื่อย ๆ มากกว่าที่จะเป็นไปใช้ความรู้จากตัว (2) มีการทดลอง (Experimentation)
เพื่อหาความรู้ใหม่อย่างเป็นระบบ รวมทั้งมีการทดสอบความรู้ใหม่ที่ได้นั้น (3) มีการเรียนรู้
จากประสบการณ์ในอดีต (Learning from past experience) ดังปรัชญาของ George
Santayana (อ้างถึงใน Loh, 1994) ที่ว่า "ผู้ที่ไม่เล่าเรื่องราวที่ผิดพลาดในอดีต มักกระทำ
เรื่องนั้น ๆ ซ้ำอีก" ปัจจุบัน เราเชื่อได้ว่าเป็นโรคที่ไม่ดีอย่างยิ่ง ที่คนในปัจจุบันไม่แตกต่างจาก
คนในอดีต ที่ชอบทำสิ่งที่ผิดพลาดนั้น ๆ จนทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับความรู้ใหม่ที่มีคุณค่า งาม
การประเมินผลผู้คนใหม่ สัปดาห์ 150 ขึ้น สรุปได้ว่า "ความรู้ที่ได้รับจากความสำเร็จที่ผ่านมา
เป็นเครื่องมือที่ทำให้ได้รับความสำเร็จเสมอมา" หรือที่เรามักจะได้ยินคนกล่าว ที่ว่า
"ความล้มเหลวเป็นคุณครู" "ความล้มเหลวเป็นครูที่ยิ่งใหญ่" หรือ "ความล้มเหลวเป็นครูคน
สุดท้าย" (Failure is the ultimate teacher) หรือพูดง่าย ๆ ว่า "ผิดเป็นครู" ที่ไม่ควร
มีการทำซ้ำอีก (4) มีการเรียนรู้จากผู้อื่น (Learning from others) และ (5) มีการถ่าย
โอนความรู้ (Transferring knowledge) ที่ควรจะเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
ในทั้งองค์การ (Loh, 1994)

สรุป

จากกล่าวโดยสรุปได้ว่า กระแสโลกาภิวัตน์ ไม่ก่อให้เกิดผลเสียแก่การพัฒนาของ
ชาติมากนัก องค์การพัฒนากิจาชาตินี้และนักกีฬานานาชาติ อาจจะได้รับประโยชน์จากความเร็ว
ด้านข่าวสารข้อมูลมากและรวดเร็วขึ้น อย่างไรก็ตาม ความพยายามที่จะรักษาและอนุรักษ์กีฬาที่ถือ
เป็นวัฒนธรรมของชาติไว้ ถือว่าเป็นสิ่งที่สมควรกระทำอย่างมาก และอย่างต่อเนื่อง และต้องมีแผน
และกลยุทธ์ในการดำเนินการที่มีการวางแผนไว้รอบคอบและแน่นอน สิ่งที่เราจะได้ว่า ไม่ว่า
จะเป็นยุคสมัยใด หรือกระแสของโลกจะเป็นเช่นไร การพัฒนากิจาชาตินี้ทั้งที่เป็นจากและเป็น
วัฒนธรรมของชาติ จะต้องเป็นไปด้วยความร่วมมือ ด้วยการประสานสัมพันธ์ และด้วยความมีเอก
ภาพของเป้าหมาย จากองค์การพัฒนากิจาชาตินี้มีอย่างมากมายหลากหลายอยู่ในชาติขณะนี้

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

การกีฬาแห่งประเทศไทย. แผนวิสัยทัศน์ พ.ศ.2536-2539 ของการกีฬาแห่งประเทศไทย.

พิมพ์ครั้งที่ 3. (เอกสารจัดสำเนา).

_____. ร่างรายงานประจำปี 2536. (เอกสารจัดสำเนา).

_____. แผนงาน/โครงการ ภายใต้นโยบายของคณะรัฐมนตรีด้านการกีฬา. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.).

คณะกรรมการการกีฬา (เฉพาะกิจ) ในเขตแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ, การกีฬาแห่งประเทศไทย.

คู่มือในเขตแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2531-2539). กรุงเทพมหานคร: ไทยมิตรการพิมพ์, 2533.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. ก้าวไกล (เมษายน 2537): 6-7 อ้างถึงในข่าวครุฑคำศัพท์สัมพันธ์.

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2531-2539). กรุงเทพมหานคร: รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2532.

คณะกรรมการการกีฬา สภาผู้แทนราษฎร. สิ่งที่คุณอยากรู้ของการกีฬา...แต่ไม่กล้าถาม:

มุมมองของคณะกรรมการการกีฬาสภาผู้แทนราษฎร. กรุงเทพมหานคร: คีเลปัสยามบรรณภัณฑ์และการพิมพ์, 2537.

มติชนรายวัน ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 15 กันยายน 2537.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. โครงการอนุรักษ์ประเพณีไทยด้วยไทย.

วันพฤหัสบดีที่ 15 กันยายน 2537 ณ อาคารสันติราษฎร์ สุขุมวิท 111 กรุงเทพฯ.
(เอกสารจัดสำเนา).

ภาษาอังกฤษ

Bedeian, A.G., and Zamuto, R.F. Organizations: Theory and design.
Chicago: The Dryden Press, 1991.

Loh, M. Reengineering-Learning is a way of being: It stops when life ends. PHP Intersect (September 1994): 43-45.

บทความทางวิชาการประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ

"แนวทางการพัฒนารูปแบบองค์กรพัฒนาเอกชน"

เรื่อง

การพัฒนาเอกชนของชาติ: แนวทางเพื่อการประสานงาน

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ กาญจนนิต

วันพุธที่ 21 กันยายน 2537 เวลา 08.00-16.00 น.

ณ ห้องประชุมเพชร โรงแรมเอเชีย ราชเทวี

การพัฒนากีฬาของชาติ : แนวทางเพื่อการประสานงาน

*รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ

1. สัมฤทธิ์ผลและการพัฒนากีฬาของประเทศไทย

การพัฒนากีฬาของประเทศไทยได้มีมาช้านาน ตั้งแต่ได้มีการบันทึกประวัติศาสตร์สมัยกรุงสุโขทัย กีฬาและการละเล่นพื้นเมืองไทยที่เรียกว่า กีฬาประจำชาติ (Thai National Sports) ซึ่งประกอบด้วย 5 ประเภทใหญ่ ได้แก่ มวยไทย กระบี่กระบอง ตะกร้อ การแข่งขันว่าวและการแข่งเรือ ซึ่งได้สืบทอดการเล่นกีฬาเหล่านี้จนกระทั่งปัจจุบัน อย่างไรก็ตามในช่วงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ประเทศไทยได้ให้ความสนใจในกีฬาสากล และได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานานาชาติเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2494 ซึ่งคณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee) ได้มีมติรับรองให้ประเทศไทยเป็นสมาชิกภาพและสามารถส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันมหกรรมกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ณ นครเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย เป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2495 ซึ่งประเทศไทยได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกอย่างต่อเนื่องจนถึงกีฬาโอลิมปิก ณ กรุงบาร์เซโลนา ประเทศสเปน ครั้งล่าสุด เป็นจำนวน 10 ครั้ง ยกเว้นครั้งเดียวในกีฬาโอลิมปิก 1980 กรุงมอสโก ประเทศรัสเซีย ที่ประเทศส่วนใหญ่ร่วมใจกับ бойкот ซึ่งงานการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ จำนวน 9 ครั้งในช่วงเวลา 40 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยประสบความสำเร็จน้อยมาก กล่าวคือ เฉพาะกีฬามวยสากลสมัครเล่นเท่านั้นที่มีโอกาสได้รับเหรียญรางวัล ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

*รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนายกสมาคมจิตวิทยา
การกีฬาแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 1

กีฬาโอลิมปิกเกมส์	เจ้าภาพ	ไทยได้รับเหรียญจากมวยสากล
ครั้งที่ 21 พ.ศ. 2519	กรุงมอนทรีออล	1 เหรียญทองแดง
ครั้งที่ 23 พ.ศ. 2527	นครลอสแอนเจลิส	1 เหรียญเงิน
ครั้งที่ 24 พ.ศ. 2531	กรุงโซล	1 เหรียญทองแดง
ครั้งที่ 25 พ.ศ. 2535	กรุงบาร์เซโลนา	1 เหรียญทองแดง

มหกรรมกีฬาเอเชียนเกมส์ ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬานานาชาติทวีปเอเชีย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการโอลิมปิก (Olympic Movement) ประเทศไทยได้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันตั้งแต่ครั้งแรก ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย และได้เข้าร่วมแข่งขันอย่างต่อเนื่องจนถึงเอเชียนเกมส์ครั้งล่าสุดได้แก่ ครั้งที่ 11 ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ปี พ.ศ. 2533 ซึ่งพอสรุปได้ว่านักกีฬาไทยยังไม่ประสบความสำเร็จมากนัก ดังตัวอย่างเช่น

ตารางที่ 2

กีฬาเอเชียนเกมส์	เจ้าภาพ	ไทยได้รับเหรียญทอง
ครั้งที่ 1	กรุงนิวเดลี อินเดีย	-
ครั้งที่ 2	กรุงมะนิลา ฟิลิปปินส์	-
ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2501	กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย	2
ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2505	กรุงโตเกียว ญี่ปุ่น	4
ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2509	กรุงเทพฯ ไทย	12
ครั้งที่ 6 พ.ศ. 2513	กรุงเทพฯ ไทย	9

ตารางที่ 2 (ต่อ)

กีฬาเอเชียนเกมส์	เจ้าภาพ		ไทยได้รับเหรียญทอง
ครั้งที่ 7 พ.ศ.2517	เดहरาน	อิหร่าน	4
ครั้งที่ 8 พ.ศ.2521	กรุงเทพฯ	ไทย	11
ครั้งที่ 9 พ.ศ.2525	กรุงนิวเดลี	อินเดีย	1
ครั้งที่ 10 พ.ศ.2529	กรุงโซล	เกาหลีใต้	3
ครั้งที่ 11 พ.ศ.2533	กรุงปักกิ่ง	จีน	2

ซึ่งจะเห็นได้ว่าประเทศไทยประสบความสำเร็จสูงสุดได้ 12 เหรียญทองจากการแข่งขันในกรุงเทพมหานคร และเมื่อพิจารณาเอเชียนเกมส์ 2 ครั้งสุดท้าย (ครั้งที่ 10 และ 11) เห็นว่ามาตรฐานความสำเร็จในการกีฬาของประเทศค่อนข้างต่ำและลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ในเอเชีย และความไม่สม่ำเสมอในการพัฒนาศักยภาพกีฬา

อย่างไรก็ตามสิ่งที่น่าบันทึกในการแข่งขันมหกรรมกีฬาเอเชียนเกมส์ที่ประเทศไทยได้รับคำชมเชยและสดุดี ได้แก่ การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ถึง 3 ครั้ง มากกว่าประเทศอื่น ๆ และยังได้รับความไว้วางใจให้เป็นเจ้าภาพ ครั้งที่ 4 ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ปี พ.ศ. 2541 กรุงเทพฯและเมืองบริวาร

ประเทศไทยได้เป็นผู้ริเริ่มจัดการแข่งขันกีฬานานูภูมิภาคแหลมทอง เรียกว่า กีฬาแหลมทอง หรือเซปเกมส์ (SEAP GAMES) โดยร่วมมือกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านเป็น 6 ประเทศ ได้แก่ ประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ พม่า ลาว เวียดนาม และไทย ซึ่งจัดการแข่งขันครั้งแรกในปี พ.ศ. 2502 ได้ดำเนินการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ทุก 2 ปี จนถึงครั้งที่ 9 ปี พ.ศ.2520 ได้ขยายสมาชิกภาพให้ประเทศในเอเชียอาคเนย์เข้าเป็นสมาชิกเพิ่มอีก 3 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไน และได้เปลี่ยนจากเซปเกมส์ (SEAP Games) มาเป็น ซีเกมส์ (SEA GAMES) ซึ่งมีการแข่งขันครั้งล่าสุด ได้แก่ ซีเกมส์ครั้งที่ 17 ประเทศสิงคโปร์เป็นเจ้าภาพ ในปี พ.ศ. 2536 ความสำเร็จของนักกีฬาไทยในกีฬาเซปเกมส์ ซึ่งมีสมาชิก 7 ชาติ

ในการแข่งขันกีฬาจำนวน 8 ครั้งนั้น ประเทศไทยค่อนข้างจะโดดเด่น สามารถชนะเลิศ 6 ครั้ง โดยกีฬาชนะ 2 ครั้ง แต่เมื่อกีฬานี้เปลี่ยนเป็นกีฬา ซีเกมส์ ปี พ.ศ. 2520 เป็นต้นมา มีสมาชิกเข้าแข่งขันเป็น 10 ชาดี มีการแข่งขันกันทั้งสิ้น 9 ครั้งที่ผ่านมา ประเทศไทยมีโอกาสชนะเลิศเพียงครั้งเดียวได้กีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 13 ปี พ.ศ. 2528 ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ นอกนั้นประเทศอินโดนีเซียชนะเลิศ 8 ครั้ง โดยประเทศไทยและฟิลิปปินส์เป็นอันดับที่ 2 และที่ 3

(ดูตารางที่ 3)

ตารางที่ 3

ครั้งที่	เหรียญทอง	เหรียญเงิน	เหรียญทองแดง	รวม	อันดับ
เซียพเกมส์ ครั้งที่ 1	35	26	16	77	1
เซียพเกมส์ ครั้งที่ 2	21	19	27	67	2
เซียพเกมส์ ครั้งที่ 3	38	33	35	106	1
เซียพเกมส์ ครั้งที่ 4	77	48	40	165	1
เซียพเกมส์ ครั้งที่ 5	32	32	45	109	2
เซียพเกมส์ ครั้งที่ 6	44	27	39	110	1
เซียพเกมส์ ครั้งที่ 7	47	24	28	99	1
เซียพเกมส์ ครั้งที่ 8	79	45	39	163	1
ซีเกมส์ ครั้งที่ 9	77	34	32	103	2
ซีเกมส์ ครั้งที่ 10	50	45	29	124	2
ซีเกมส์ ครั้งที่ 11	62	45	41	148	2
ซีเกมส์ ครั้งที่ 12	49	40	38	127	3
ซีเกมส์ ครั้งที่ 13	93	66	59	218	1
ซีเกมส์ ครั้งที่ 14	63	58	67	188	2
ซีเกมส์ ครั้งที่ 15	62	63	66	191	3
ซีเกมส์ ครั้งที่ 16	72	80	72	224	3
ซีเกมส์ ครั้งที่ 17					2

2. ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนากีฬาของชาติ

จากประวัติพัฒนาการของการกีฬาของประเทศไทยนับได้ว่าได้มีการพัฒนาและตื่นตัวในกรเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานานาชาติ เช่น กีฬาโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ และกีฬาซีเกมส์ ีพหุสมควร แต่เมื่อพิจารณาถึงสัมฤทธิ์ผลในการกีฬาจะเห็นได้ว่าในระดับสากลใหญ่ เช่น กีฬาโอลิมปิกและเอเชียนเกมส์ประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จมากนัก ทั้ง ๆ ที่ได้มีการพัฒนา กีฬาสากลสมัครเล่นมานานไม่น้อยกว่า 40 ปี ในกลุ่มสมาชิกอาเซียนและอินโดจีน ประเทศไทยจัดว่าอยู่ในเกณฑ์ดีอย่างไรก็ตามในปัจจุบัน ประเทศต่าง ๆ ได้มีการพัฒนากีฬาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของประชากร และใช้กีฬาเป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์ประเทศ ด้านทรัพยากรมนุษย์ เศรษฐกิจและการเมือง ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน ยังประสบปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนากีฬา ทั้งนี้เนื่องจาก การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในด้านความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม ระบบการเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอก่อให้เกิดเป็นอุปสรรคมากมาย ดังที่ งานวิจัยของเลิศรัตน์ รัตนวานิช (2537) ได้สำรวจความคิดเห็นการบริหารงานสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยสู่ความเป็นเลิศ พหุสรุปปัญหาและอุปสรรคได้ดังนี้

1. นโยบายของรัฐบาลด้านการพัฒนากีฬาไม่ชัดเจนมีปัญหามากที่สุด
2. องค์กรทางการกีฬาของรัฐบาลขาดเอกภาพในการดำเนินงาน มีปัญหาในระดับมากที่สุด
3. ผู้บริหารทางการกีฬาของรัฐในระดับสูงไม่ให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อการส่งเสริมกีฬา มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารอยู่เสมอจึงทศความต่อเนื่องในการดำเนินงานขาดประสิทธิภาพการบริหารงานเป็นปัญหาในระดับมากและมากที่สุด
4. ในเรื่องสมาคมกีฬาสมัครเล่นมีปัญหาค้านรูปแบบและการจัดการของสมาคมไม่เข้มแข็งขาดประสิทธิภาพ ผู้บริหารสมาคมฯไม่ทุ่มเทและเสียสละอย่างจริงจัง ขาดการประสานงานระหว่างสมาคมกีฬาฯ กับองค์กรของรัฐ เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
5. คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยยังไม่ดำเนินงานอย่างเต็มที่ ตามขอบเขตความรับผิดชอบในการพัฒนากีฬาของชาติมีปัญหายุ่งในระดับมาก

6. สโมสรและชมรมกีฬาต่าง ๆ ไม่ส่งเสริมการพัฒนากีฬาจริงจังมีน้อยมาก เมื่อกระจายไปทั่วประเทศ ได้รับงบประมาณจากรัฐน้อยมากและไม่ตรงเป้าหมาย รัฐยังไม่สนับสนุนด้านอาคารสถานที่และสนามกีฬา เป็นปัญหามากที่สุดเช่นเดียวกับภาคเอกชน ยังไม่ให้การสนับสนุนการพัฒนากีฬาน้อยมาก

7. ในด้านการส่งเสริมและสนับสนุนเยาวชน ทั้งทางด้านนโยบายและการปฏิบัติ น้อยมาก ยังไม่เป็นระบบและขาดประสิทธิภาพและมหาวิทยาลัยยัง ไม่มีแนวทางและประสิทธิภาพในการพัฒนากีฬาเป็นปัญหาระดับมากและมากที่สุด

8. รัฐยังไม่สนับสนุน หรือสร้างแรงจูงใจให้เอกชนเข้ามาสนับสนุนการกีฬาเป็นปัญหาระดับมากที่สุด

9. โครงการเก็บตัวฝึกซ้อมนักกีฬาเพื่อเตรียมทีมชาติยังขาดการสนับสนุนจากรัฐไม่ครบวงจร ในด้านสถานที่เก็บตัวฝึกซ้อมโภชนาการสำหรับนักกีฬา

จะเห็นได้ว่าปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่ทางผู้บริหารสมาคมกีฬาสมัครเล่น นักวิชาการ สื่อมวลชน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาของชาติได้สะท้อนออกมาอยู่ในระดับมากและมากที่สุด น่าจะเป็นสมมุติฐานและแนวทาง ในการผู้บริหารหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬาต้องพิจารณา และศึกษาหาแนวทางแก้ไข หรือประสานงานหรือก่อให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการพัฒนากีฬาต่อไป

3. แนวทางเพื่อการประสานงานพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนากีฬาของชาติสู่ความเป็นเลิศ เป็นสิ่งที่จะต้องได้รับความดูแลและแก้ไขจากหน่วยงานองค์กรกีฬาและผู้ที่มีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการองค์กรกีฬาอย่างจริงจัง ต่อเนื่องและเป็นระบบเพื่อให้การประชุมสัมมนาหาแนวทางแก้ไขในด้านการประสานงานที่ดี จึงใคร่ขอเสนอรูปแบบความรับผิดชอบขององค์กรกีฬาที่เกี่ยวข้องและกระบวนการใหม่ที่กำลังเกิดขึ้นเพื่อการประสานงานกีฬาเพื่อความเป็นเลิศต่อไปนี้ (~~Board of Sport~~
~~Authority of Thailand~~)

(BOARD OF SPORT AUTHORITY OF THAILAND)

1. คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งได้มีการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธานและผู้ว่าการกีฬาฯ เป็นเลขานุการ และคณะกรรมการไม่เกิน 10 คน มีหน้าที่และอำนาจ ในการวางนโยบายและควบคุมดูแลนกิจกรรมของ กกท.
2. การกีฬาแห่งประเทศไทย (Sport Authority of Thailand)
 - 2.1 ส่งเสริมกีฬา เป็นศูนย์กลางประสานงานการกีฬา วิเคราะห์ จัดทำสถิติ แผนงานและประเมินผลการกีฬา สืบรวจ จัดสร้างและบูรณะสถานที่เพื่อการกีฬา สืบรวจ จัดสร้าง และบูรณะสถานที่เพื่อการกีฬา
 - 2.2 จัดทำงบประมาณประจำปีการกีฬา
 - 2.3 พัฒนากีฬา ส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อการแข่งขัน
3. คณะกรรมการกีฬาจังหวัด (Provincial Board Of Sport Authority) มีหน้าที่ช่วยเหลือ กกท. โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานและศึกษาธิการจังหวัดเป็นเลขานุการ
4. กรมพลศึกษา (Department of Physical Education) ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ อำนาจและหน้าที่ ได้แก่ ส่งเสริมสนับสนุนงานด้านพลศึกษา สุขศึกษาและนันทนาการแก่นักเรียน นักศึกษา เยาวชนและประชาชน ดำเนินการจัดการศึกษา ผลิตครูและบุคลากรด้านพลศึกษาการกีฬาเผยแพร่และส่งเสริมวิชาการด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ตลอดจนควบคุมอาคารและสถานที่กีฬาต่าง ๆ
5. คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย (Olympic Committee of Thailand -OCT) เป็นองค์กรในเครือข่ายของการกีฬานานาชาติ เรียกว่า คณะกรรมการโอลิมปิกสากล (International Olympic Committee) โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามวัตถุประสงค์ ดังนี้
 - 5.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสมัครเล่นพลศึกษาและวัฒนธรรม
 - 5.2 ควบคุม ดูแล สมาคมกีฬาสมัครเล่นที่เป็นสมาชิกของสหพันธ์สมาคมกีฬานานาชาติ (International Sport Federations)
 - 5.3 จัดเตรียมและส่งนักกีฬาสมัครเล่น เข้าแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกและกีฬายาวนาการโอลิมปิก

5.4 ร่วมมือกับหน่วยงานกีฬาทั้งของรัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาเพื่อมวลชนและกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

6. สมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (Sport Amateur Association of Thailand-SAAT) เป็นองค์กรกีฬาแห่งชาติที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการบริหารงานกีฬาและนักกีฬาโดยมีขอบข่ายดังต่อไปนี้

6.1 จัดกฎ กติกา และระเบียบการแข่งขัน หรือจัดการแข่งขันในกีฬานักกีฬาที่รับผิดชอบให้ดำเนินไปตามกฎกติกาของสหพันธ์กีฬาระหว่างชาติ

6.2 จัดทำปฏิทินการแข่งขันประจำปี เพื่อให้สอดคล้องกับปฏิทินการแข่งขันกีฬาสากล

6.3 พัฒนามาตรฐานการเล่นกีฬาระดับมวลชนและเพื่อความเป็นเลิศ

6.4 จัดการบริหารองค์กรกีฬาทั้งด้านทุน บริหารการเงิน สื่อความหมาย และสร้างความสามัคคีทั้งองค์กรกีฬาภายในและระหว่างประเทศ

7. คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารการกีฬาของมหาวิทยาลัยและอุดมศึกษาที่เป็นสมาชิก ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิกจำนวน 39 สถาบันการศึกษา ซึ่งได้เริ่มจัดการแข่งขันขึ้นครั้งแรกโดยมีมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ เป็นเจ้าภาพ ปี พ.ศ. 2513 และมีการจัดการแข่งขันประจำปีจนครั้งล่าสุดที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าภาพ ปี พ.ศ. 2536 เป็นครั้งที่ 21 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยเป็นการส่งเสริมความสามัคคีระหว่างสถาบันอุดมศึกษาให้มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาและการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศโดยส่งเสริมให้พัฒนาศักยภาพของนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

8. สมาคมวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ซึ่งเป็นกลุ่มวิชาชีพที่มีความสนใจร่วมกันที่พัฒนาวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อศึกษาวิจัยและเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการใหม่ ๆ เพื่อพัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพ ตลอดจนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งปัจจุบันมีการรวมตัวเป็น 4 สมาคม ได้แก่

8.1 สมาคม สุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการแห่งประเทศไทย ตัวย่อ (ส.พ.ส.ท.) หรือ (Thai Association For Health Physical Education And Recreation - TAHPER)

8.2 สมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย ด้วยย่อ (สวท) หรือ Sport Science Association of Thailand (SSAT)

8.3 สมาคมจิตวิทยาการกีฬาแห่งประเทศไทย ด้วยย่อ (สจท) หรือ Sport Psychology Society of Thailand (SPST)

8.4 สมาคมกีฬาเวชศาสตร์แห่งประเทศไทย ด้วยย่อ (สวท) หรือ Sport Medicine Society of Thailand-SMST)

สำหรับกระบวนการใหม่ (New Movement) เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนากีฬาของชาติ มีเป้าหมายและเพิ่มประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงเกิดเป็นการรวมตัวเป็นองค์กร คณะทำงาน ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการการกีฬา สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลนโยบายเป้าหมายในด้านการกีฬา ตลอดจนให้การสนับสนุนงบประมาณและตรวจสอบองค์กรกีฬาของรัฐในด้านปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน และเสนอแนะการพัฒนากีฬาของชาติต่อรัฐบาล

2. คณะทำงานประสานงานด้านการพัฒนาและการกีฬาของชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อการดำเนินงานด้านการพัฒนากีฬาของชาติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีคุณภาพและยั่งยืน เน้นเป้าหมายหลักคือ คุณภาพที่ดีของประชาชนในชาติและมีความเป็นเลิศในด้านการกีฬา มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมระหว่างประเทศ ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายแต่งตั้งคณะทำงาน โดยมี พลเอก สุพิชัย วรอุทัย เป้าประธาน และพลตรี วันรัตน์ ยอดทองเตย เป็นเลขานุการ ซึ่งคณะทำงานชุดนี้ ได้จัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจ ประสานงานด้านการพัฒนาและการกีฬาของชาติ คณะทำงานด้านนโยบายและแผนการกีฬาของชาติ และคณะทำงานด้านการจัดหากองทุนเพื่อการกีฬาของชาติ

3. ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งชาติ ในการประชุมสัมมนาวิชาการประจำปี ครั้งที่ 5 ของสมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย ที่ประชุมมีมติให้เสนอจัดตั้งศูนย์วิทยาศาสตร์-การกีฬาแห่งชาติ การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 "จามจุรีเกมส์" โดยมีวัตถุประสงค์ที่ประยุกต์วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและเป็นศูนย์ประสาน-วิชาการนี้กับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาของชาติ

หนังสืออ้างอิง

เจริญ วรรณะสิน (2537). บันทึกจากประสบการณ์การบริหารสมาคมกีฬาแห่งชาติ. เอกสารประกอบการสัมมนาการบริหารงานสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย "โดยคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร ณ อาคารรัฐสภา ระหว่างวันที่ 25-26 กรกฎาคม

เลิศรัตน์ รัตนวาณิช (2537). แนวทางในการพัฒนากีฬาของชาติ. เอกสารประกอบการสัมมนาการบริหารงานสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร ณ อาคารรัฐสภา ระหว่างวันที่ 25-26 กรกฎาคม

สมบัติ กาญจนกิจ (2536). การประเมินโครงการพัฒนากีฬาชาติ. รายงานการวิจัยสถาบันกองแผนงาน สำนักอธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

_____. (2533-4). ประเทศไทยและอาเซียน : ความสำเร็จหรือล้มเหลวในกีฬาเอเชียนเกมส์. วารสารกีฬา ปี 24 ฉบับที่ 12 ธันวาคม 33, ฉบับที่ 1 มกราคม 2534.

Karnjanakit, Sombat. (1989). Comparative Sport Achievement of The Association of South East Asian Nations (ASEAN) in The Regional Sports Competitions. A Keynote Presentation at XV SEA GAMES ~~Event~~ at Fedftral Hotel Kuala Lumpur, MALAYSIA.
SEMINAR

เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ
"แนวทางการพัฒนารูปแบบองค์กรพัฒนาเอกชน"

รวบรวมและเรียบเรียง

โดย

รองศาสตราจารย์ ศุภฤกษ์ มั่นใจตน

วันพุธที่ 21 กันยายน 2537 เวลา 08.00 - 16.00 น.

ณ ห้องประกายเพชร โรงแรมเอเชีย ราชเทวี

ในปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่ามนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามากที่สุดเพราะในการที่พัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าขึ้น จำเป็นต้องพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพ มีสมรรถภาพดี การกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง ที่จะช่วยส่งเสริมคุณภาพของประชากรให้มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายดี นอกจากนั้นแล้ว การกีฬายังช่วยให้ประชากร มีระเบียบวินัย มีความอดทน เสียสละเพื่อส่วนรวม รับผิดชอบงานในหน้าที่ และยังช่วยส่งเสริมทางด้านสติปัญญา การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี

รัฐบาลเห็นคุณค่าและความสำคัญของการกีฬา อย่างจริงจังเมื่อปี พ.ศ. 2520 โดยคณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกีฬาชาติขึ้น ในเดือนกันยายนมีการประชุมทั้งหมด 27 คน มีนายแพทย์บุญสม มาร์ติน อธิบดีกรมพลศึกษา คณะนั้นเป็นประธาน ได้กำหนดความมุ่งหมายของแผนกีฬาชาติไว้ 7 ข้อดังนี้

1. ให้มีการส่งเสริมและเผยแพร่กีฬาให้ประชากรของชาติทุก ๆ คน ทุกระดับในทุกส่วนของประเทศได้มีโอกาสเล่นกีฬาอย่างมีหลักการ
2. ให้รักและสนใจการกีฬาให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยการเล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬา
3. ให้รู้จักการใช้กีฬาให้เป็นประโยชน์ในการสร้างบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์
4. ให้มีความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และทัศนคติที่ถูกต้องในการเป็นผู้เล่น ผู้ดูกีฬาที่ดี
5. ให้มีคุณธรรมโดยยึดมั่นในความสามัคคี ความเสมอภาค ความสุจริต ความยุติธรรม และความมีระเบียบวินัย ตลอดจนความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
6. ให้รู้จักเสียสละ สามารถร่วมและทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ในการทำงานร่วมกันตามวัฒนธรรมที่งดงาม
7. ให้รู้จักใช้การกีฬาเสริมสร้างสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศ โดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ และเผยแพร่ชื่อเสียงของประเทศชาติ ในต่างประเทศด้วย

แนวนโยบายของการกีฬาลงรัฐ มีทั้งหมด 11 ข้อ ดังนี้

1. รัฐส่งเสริมให้ประชากรของชาติทุกเพศ ทุกวัย ได้มีโอกาสเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงกัน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
2. รัฐพึงส่งเสริม บำรุง และควบคุมกีฬา โดยถือว่ากีฬามีความสำคัญต่อการบริหารการพัฒนา การเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย
3. รัฐเน้นการส่งเสริมกีฬา เพื่อสุขภาพของคนในชาติมากกว่าความเป็นเลิศ
4. รัฐพึงส่งเสริมกีฬาพื้นเมือง และกีฬาที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติในทุกๆ ระดับ
5. รัฐพึงกำหนดให้มีหลักสูตรพลศึกษา และการกีฬาเป็นวิชาพื้นฐานในทุกๆ ระดับการศึกษา
6. รัฐพึงส่งเสริมการศึกษา การวิจัยทางพลศึกษา สุขศึกษา สันทนาการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา
7. รัฐพึงเร่งรัดและสนับสนุนการจัดตั้ง สถาบันผลิตครูวิทยาศาสตร์การกีฬา บุคลากรทางด้านพลศึกษา และการกีฬาให้มีจำนวนเพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ
8. รัฐพึงจัดให้มีครูพลศึกษา สถานที่เรียนพลศึกษา สถานที่เล่นกีฬาร่วมอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เพียงพอับความต้องการ

9. รัฐพึงจัดสรรให้มีอุปกรณ์การกีฬา พึ่งส่งเสริมการผลิตอุปกรณ์กีฬาทุกประเภท ภายในประเทศ ให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอกับความต้องการ

10. รัฐพึงจัดสรรงบประมาณทางด้านพลศึกษา และการกีฬาให้ได้สัดส่วนที่เหมาะสม

11. รัฐพึงส่งเสริมให้เอกชนมีบทบาทในการส่งเสริมการกีฬา และพลศึกษาด้วย

เมื่อมีแนวนโยบายของการกีฬา มีการกำหนดความมุ่งหมายของแผนการดำเนินการไว้ชัดเจน การดำเนินงาน ในเรื่องของการบริหาร การจัดตั้งองค์การ เพื่อให้บรรลุตามความมุ่งหมาย

การจัดตั้งองค์การเพื่อการบริหารตามแผนกีฬาของรัฐที่ประชุมเสนอความคิดเห็น เป็น 3 รูปแบบคือ

1. ควรจัดเป็นรูปกระทรวง
2. ควรจัดเป็นทบวง
3. ควรปรับปรุงหน่วยงานเดิมที่มีอยู่ โดยรวมกรมพลศึกษา และองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นกีฬาแห่งประเทศไทย ใช้ชื่อว่า กกท.) เข้าด้วยกัน

แต่ก็ยังหาข้อยุติไม่ได้ว่า องค์การที่จะบริหารทางด้านกีฬาของรัฐควรจัดเป็นรูปแบบใด ต่อจากนั้นได้มีการจัดประชุมสัมมนาการพัฒนาการกีฬา แห่งชาติ ระหว่างวันที่ 23 - 25 พฤษภาคม 2522 ณ โรงแรมเอเชียร์ พัทยา โดยจัดเป็นกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม ๆ ละ หัวข้อ ดังนี้

1. การพัฒนาระบบบริหารการกีฬา
2. การพัฒนาระบบการเงิน
3. การพัฒนาบุคลากร
4. การพัฒนาอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการกีฬา

1. การพัฒนาระบบบริหารการกีฬา ที่ประชุมได้กำหนดขอบเขตของปัญหา และองค์การที่บริหารการกีฬาของชาติ ดังนี้

1. องค์การกีฬา ได้แก่
 - 1.1 กรมพลศึกษา
 - 1.2 องค์การส่งเสริมการกีฬาแห่งประเทศไทย (อ.ส.ก.ท.)
 - 1.3 คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย
 - 1.4 คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย - ตำรวจ
 - 1.5 องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - 1.6 เทศบาล

2. คณะกรรมการบริหารการกีฬา ได้แก่

- 2.1 คณะกรรมการโอลิมปิก แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
- 2.2 สมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

3. องค์การเอกชน ได้แก่ บริษัท ร้านค้า ฯลฯ

ผลการสัมมนา มีดังนี้

1) องค์การกีฬา

สภาพของปัญหา

1. ขาดนโยบายการกีฬาแห่งชาติ
2. องค์การบริหารการกีฬา กระจาย ขาดเอกภาพ
3. การกีฬาในส่วนภูมิภาค ไม่มีองค์กรรับผิดชอบ
4. องค์การกีฬาของรัฐบาลอำนาจในการควบคุมดูแลการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ
5. สถาบันการศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ขาดหน่วยรับผิดชอบ

ผลของปัญหา

1. องค์การกีฬาไม่สามารถดำเนินงานด้านกีฬาให้เกิดผลดีแก่ประชาชนส่วนใหญ่ และการแข่งขันกีฬาของชาติ ทั้งกีฬาภายในและระหว่างประเทศ
2. ขาดการประสานงานการควบคุม การจัด การประเมินผล และการติดตามผล
3. ทำให้การกีฬาในระดับท้องถิ่นไม่พัฒนาเท่าที่ควร
4. องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ไม่สามารถควบคุมการดำเนินงานของสมาคมกีฬาสมัครเล่น กรมพลศึกษาไม่สามารถควบคุม การจัดการผลศึกษาในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
5. ทำให้การกีฬาในสถาบันการศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ไม่พัฒนาเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. รัฐบาลกำหนดนโยบาย และแนวปฏิบัติว่าด้วยการกีฬาแห่งชาติให้แน่ชัด เพื่อให้องค์กรต่าง ๆ ได้ดำเนินการกีฬาให้บรรลุตามเป้าหมาย
2. รัฐบาลจัดตั้งสภากีฬาสูงสุดแห่งชาติ และควรมีพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งชาติ
3. รัฐบาลจัดตั้งสำนักงานกีฬาจังหวัด อำเภอ ตำบล ส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งสมาคม สโมสรสมัครเล่น กีฬาของเอกชนในท้องถิ่น และควรให้สมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย จัดตั้งสาขาในส่วนภูมิภาค
4. องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ควรกำหนดระเบียบ เพื่อวางมาตรฐานการ ควบคุมการดำเนินงานของสมาคมกีฬาสมัครเล่น โดยมติ คณะรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ควรกำหนดระเบียบ เพื่อวางมาตรฐานการ จัดการผลศึกษาในโรงเรียนทุกระดับ
5. ทบวงมหาวิทยาลัย ควรกำหนดนโยบายการส่งเสริมกีฬา ในสถาบัน การศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้หน่วยงาน รับผิดชอบการกีฬาในสถาบัน การศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และทบวงมหาวิทยาลัย ควรตั้งหน่วยงานกลางเพื่อประสานการกีฬาระหว่างสถาบันการศึกษาในสังกัด

2) คณะกรรมการโอลิมปิก และสมาคมกีฬาสมัครเล่น

สภาพของปัญหา

1. ไม่มีสำนักงานถาวรของตนเอง
2. ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำในสำนักงาน
3. ข้อบังคับโอลิมปิก ไม่เหมาะสม กับสภาพการณ์ปัจจุบัน

ผลของปัญหา

1. ทำให้การประสานงาน ติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ ไม่สะดวก
2. ทำให้การดำเนินงานไม่ได้ผลเท่าที่ควร
3. ทำให้การบริหารงานกีฬาของชาติ โดยส่วนรวมไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดหาสถานที่ เป็นที่ทำงานอย่างถาวร
2. ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงาน
3. ควรแก้ไขข้อบังคับโอลิมปิก ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมเป็นกรรมการโอลิมปิกด้วย
4. ควรแก้ไขระเบียบข้อบังคับของสมาคมกีฬา เพื่อให้กลไกการบริหารงานกีฬาดีขึ้น
5. องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ควรมีระเบียบเพื่อควบคุม สมาคม ที่ช่วยให้เกิดเอกภาพ และการประสานงานที่ดี ดูแลเรื่องการตั้งสำนักงาน และการจัดหาเจ้าหน้าที่ประจำให้

3) องค์การเอกชน

สภาพของปัญหา

บริษัท ห้างร้าน โรงงาน ธนาคารต่าง ๆ ขาดหน่วยงานรับผิดชอบ และไม่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐเท่าที่ควร

ผลของปัญหา

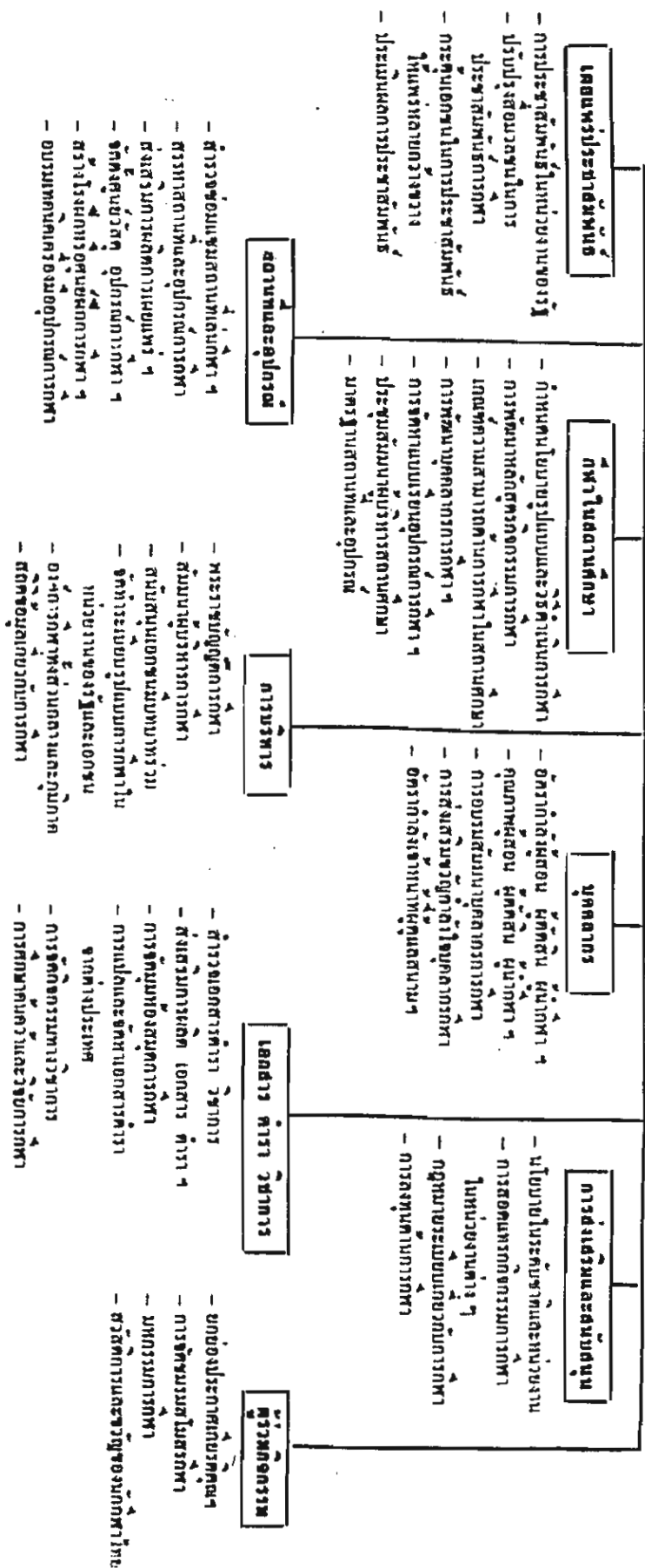
ทำให้การพัฒนากีฬาของชาติ โดยส่วนรวม ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. รัฐบาลส่งเสริมให้องค์กรเอกชน ได้ดำเนินการส่งเสริมการกีฬานในแต่ละองค์กรนั้น ๆ อย่างทั่วถึง
2. องค์กรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกีฬา โดยตรงควรเร่งเข้า และให้ความสำคัญต่อการกีฬาของเอกชนอย่างจริงจัง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 5 ปี พ.ศ. 2525 - 2529 ได้กำหนดแนวทางการส่งเสริม และพัฒนา การกีฬา โดยมุ่งเน้นจัดการกีฬาเพื่อมวลชน มีหลักการและปรัชญาการกีฬาไว้ว่า จะดำเนินการกีฬาเพื่อมวลชน "โดยส่งเสริมการกีฬาให้เป็นกิจกรรมที่พัฒนาเยาวชน และประชาชน ให้เป็นผู้มีสุขภาพ และสมรรถภาพดี มีระเบียบวินัย มีความสามัคคี และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ตลอดจนยกระดับมาตรฐานการกีฬาให้ทัดเทียมกับมาตรฐานสากล" มีโครงสร้าง การดำเนินการด้านต่าง ๆ 8 ประการ

QUMH 5 (M.F. 2525-2529)

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประเทศไทย ได้เริ่มส่งเสริมและพัฒนาด้านกีฬารักบี้ อย่างมีแบบแผนที่ชัดเจน แต่การส่งเสริมกีฬารักบี้ยังไม่ได้บรรลุเป้าหมาย ของการใช้กีฬารักบี้เป็นสื่อในการพัฒนาประชากรอย่างแท้จริง ดังในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา จีน เยอรมัน เพราะยังขาดการเน้นการกีฬารักบี้สำหรับเยาวชน แม้ว่า จะได้ระบุไว้ในนโยบายเยาวชนแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2522 ว่า "จะส่งเสริมสุขภาพ พลานามัย ทั้งร่างกาย จิตใจและปัญญา เพื่อให้พร้อมที่จะพัฒนาความสามารถ ทักษะ ทักษะ ค่านิยม และคุณภาพของเยาวชน ให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ และจะปลูกฝังให้เยาวชนมีบุคลิกดี มีจิตใจเข้มแข็ง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รักเหตุผลยึดมั่นในระเบียบวินัย และความสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา อดทน เสียสละ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน รู้จักทำงานร่วมกัน ชยันตนิยมเพียร ประหยัด สำนึกในสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย" แต่สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน การกีฬารักบี้ยังไม่พัฒนาไปเท่าที่ควร เนื่องจากมีสาเหตุต่าง ๆ เช่น การขาดแคลนสถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากร เป็นต้น

แผนพัฒนาทางกีฬารักบี้ฉบับนี้ ได้รับการพิจารณาจากบุคคลหลายฝ่ายประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์ และเกี่ยวข้องกับกีฬารักบี้ ทั้งหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยเอกชน ตลอดจนสื่อมวลชน

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนแผนพัฒนาและส่งเสริมการกีฬารักบี้ ในระยะที่ 5

การดำเนินการตามแผน จะบรรลุเป้าหมายได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายหน่วยงาน ซึ่งมีทั้งหน่วยงานหลัก หน่วยงานสนับสนุน และหน่วยงานเอกชน หน่วยงานบางส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดทำแผนพัฒนาและส่งเสริมการกีฬารักบี้ อยู่แล้ว

หน่วยงานหลัก

1. องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย
2. กรมพลศึกษา
3. กรุงเทพมหานคร
4. ส่วนการปกครองท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด) (เทศบาล) (สุขาภิบาล)
5. ทบวงมหาวิทยาลัย

หน่วยงานสนับสนุน

(ก) หน่วยงานของรัฐ

1. กองบัญชาการทหารสูงสุด (สำนักงานกีฬาทหาร)
2. กองทัพบก เรือ อากาศ (กองการกีฬารักบี้)
3. กรมสามัญศึกษา
4. กรมการศึกษานอกโรงเรียน
5. กรมอาชีวศึกษา
6. กรมการฝึกหัดครู
7. กรมวิชาการ
8. สำนักงาน คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ
9. กรมการพัฒนาศูนย์
10. กรมแรงงาน

11. กระทรวงการคลัง
12. กรมตำรวจ
13. กรมการปกครอง
14. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
15. กรมประชาสัมพันธ์
16. องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย
17. คณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์
18. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
19. กรมสรรพากร
20. กรมศุลกากร
21. สำนักผังเมือง
22. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
23. กรมโรงงานอุตสาหกรรม
24. วัด มีสถิต และโบสถ์ต่าง ๆ

ก. หน่วยงานเอกชน

1. คณะกรรมการโอลิมปิก
2. สมาคม
3. สโมสรกีฬา
4. สมาคมต่าง ๆ
5. โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ
6. สมาพันธ์หนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย
7. สมาคมนักวิทยุและโทรทัศน์
8. สมาคมกลุ่มอุตสาหกรรม

แนวทางการให้ควมว่ามมีสิทธิเล่นกีฬาแก่ผู้สูงอายุ ตามมติของคณะรัฐมนตรี 9 มิถุนายน 2530 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (สำเนา ส่วนราชการ, 2530)

1. ให้ทุกกระทรวง ทบวงกรม ให้การส่งเสริมกีฬาทุกด้าน โดยถือเป็นนโยบายการปฏิบัติราชการ

1.1 ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการกีฬาประจำหน่วยงานทุกแห่งทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งมีการวางแผนงานกีฬาที่ชัดเจน และต่อเนื่อง

1.2 จัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์กีฬาให้ข้าราชการและพนักงานได้มีการเล่นกีฬา

1.3 ให้มีการตั้งชมรมกีฬารับภายในหน่วยงานนั้น ๆ

1.4 จัดเวลาให้ข้าราชการ และพนักงาน ได้มีการเล่นกีฬา โดยอาจจัดเวลาให้มีการออกกำลังกายสัปดาห์ละ 30 นาที หรือ จัดเวลาการเล่นกีฬาในค่ายวันหยุด หรือวันอื่น ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อการปฏิบัติราชการ

2. ให้องค์กรของรัฐส่งเสริมให้ข้าราชการ และพนักงาน มีการเล่นกีฬาอย่างแพร่หลาย
 - 2.1 โดยการสนับสนุนให้มีการแข่งขันกีฬภายในหน่วยงาน และต่างหน่วยงาน
 - 2.2 สนับสนุนให้บุคลากร ได้มีโอกาสเป็นนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน
 - 2.3 ประชาสัมพันธ์ให้ข้าราชการ และพนักงานได้มีการเล่นกีฬาอย่างแพร่หลาย
 - 2.4 สนับสนุนให้มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายแก่ข้าราชการ และพนักงานอย่างน้อย

ปีละครั้ง

3. ให้ความร่วมมือกับองค์การกีฬาระหว่างชาติ ในการเตรียมนักกีฬา เพื่อแข่งขันกีฬาชีเกมส์ เอเชียเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์

3.1 อนุมัติให้ทางข้าราชการ และพนักงานไปเก็บตัวฝึกซ้อม และแข่งขันกีฬาตามที่สมาคม ทอโรสถือเป็นปฎิบัติราชการ

3.2 สนับสนุนให้มีการย้ายสถานศึกษาอยู่ในสถานที่ ที่เหมาะสมกับการเตรียมการฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขัน

3.3 เพื่อพิจารณาหาเห็นใจความชอบพิเศษ แก่ผู้ทำชื่อเสียงแก่ประเทศชาติ

4. ให้รัฐวิสาหกิจมีรายได้พึงให้การสนับสนุนกีฬาทุกรัฐวิสาหกิจด้วย

4.1 จัดงบประมาณ ในการสนับสนุนกีฬาภายในหน่วยงาน และเพื่อสนับสนุนองค์การกีฬา ของชาติเป็นพิเศษ

4.2 ให้การสนับสนุน และส่งเสริมผู้ผลิตอุปกรณ์กีฬาภายในประเทศ เป็นพิเศษ

4.3 สนับสนุนในการสร้างสนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬา ซึ่งอาจใช้ในหน่วยงานเอง หรือ แก่ประชาชนทั่วไป

4.4 พิจารณาช่วยเหลือเงินบริจาค เพื่อการกีฬา และสนับสนุนการจัดหาแหล่งเงินทุน ดอกเบี้ยต่ำเป็นการพิเศษ แก่ผู้ลงทุนทางกีฬา

ความสำเร็จของนักกีฬาไทย ที่เข้าร่วมการแข่งขันในระดับ ต่าง ๆ คือ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ แข่งขันทุก 4 ปี ประเทศไทยได้รับเหรียญรางวัล จากกีฬามวยสากล เพียงกีฬาเดียวเท่านั้น โดยได้ 1 เหรียญทองแดง พ.ศ. 2519 ณ กรุงมอสโก 1 เหรียญเงิน พ.ศ. 2537 ณ กรุงลอสแอนเจลิส 1 เหรียญทองแดง พ.ศ. 2531 ณ กรุงโซล และ 1 เหรียญทองแดง พ.ศ. 2535 ณ กรุงบาร์เซโลนา

ในระดับเอเชียนเกมส์ แข่งขันทุก 2 ปี นี้ ประเทศไทยได้เหรียญทอง เรียงตามลำดับตั้งแต่ ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2501 ถึงครั้งที่ 11 พ.ศ. 2533 ดังนี้

ครั้งที่	3	4	5	6	7	8	9	10	11
ไทยได้เหรียญทอง	2	4	12	9	4	11	1	3	2

การแข่งขันระดับซีเกมส์ แข่งขันทุก 2 ปี เริ่มใช้ชื่อซีเกมส์เมื่อปี พ.ศ. 2520 เป็นการแข่งขันครั้งที่ 9 เพราะขยายสมาชิก เพิ่มอีก 3 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไน (ในสมัยก่อนใช้ชื่อการแข่งขันว่า เซียนเกมส์)

ครั้งที่	9	10	11	12	13	14	15	16	17
ไทยได้อันดับที่	2	2	2	3	1	2	3	3	2

จากการแข่งขันทั้ง 3 ระดับ จะเห็นได้ว่า ในระดับโอลิมปิกนั้นประเทศไทยยังไม่เคยได้เหรียญทองเลย ได้เพียงเหรียญเงิน และเหรียญทองแดง จากกีฬามวยสากล

ในระดับเอเชียนเกมส์ ประเทศไทยเคยได้รับเหรียญทอง จำนวน 12 เหรียญ 11 เหรียญ 9 เหรียญ แต่ในการแข่งขัน 2 ครั้ง สุดท้ายได้เพียง 3 เหรียญทอง และ 2 เหรียญทอง ตามลำดับ และในเดือนตุลาคม 2537 นี้ มีการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ณ กรุงอิโรชิม่า ประเทศญี่ปุ่น ในปีนี้การได้เหรียญทองจะมากกว่าเดิม เพราะมีรัฐอิสระต่าง ๆ อีก 5 รัฐ จากสหภาพโซเวียตเดิม สมัครเข้าเป็นสมาชิก ของสหพันธ์กีฬาเอเชียนเกมส์เพิ่มขึ้น รวมเป็น 43 ประเทศ

ในระดับซีเกมส์นั้นประเทศไทยเคยได้เหรียญทองมากที่สุด เพียงครั้งเดียว คือในการแข่งขันครั้งที่ 13 พ.ศ. 2528 ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ หลังจากนั้น ครั้งที่ 14 ได้อันดับที่ 2 ครั้งที่ 15, 16 ได้อันดับที่ 3 และครั้งที่ 17 ได้อันดับที่ 2 และจะมีการแข่งขัน ครั้งที่ 18 ณ จังหวัดเชียงใหม่

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเหรียญรางวัล และอันดับที่แข่งขันที่เคยได้แล้วในระบะหลัง การกีฬาแห่งประเทศไทย ยังไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน และยิ่งห่างไกลมากขึ้นเมื่อเทียบกับระดับเอเชียนเกมส์ และโอลิมปิกเกมส์

คณะกรรมการกีฬา สภาผู้แทนราษฎรเห็นความสำคัญและเร่งแก้ไข เพื่อลดระดับการกีฬาของชาติให้สูงขึ้น โดยจัดประชุมสัมมนา เรื่องการบริหารงาน สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยสู่ความเป็นเลิศ ระหว่างวันที่ 25 - 26 กรกฎาคม 2537 ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ ชั้น 2 อาคารรัฐสภา 2 ที่ประชุมได้สรุปปัญหาองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เช่น สมาคมกีฬาด่าง ๆ การกีฬาแห่งประเทศไทย โอลิมปิกแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา และมีบางส่วนกระจัดกระจายอยู่ตามกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ทำให้ขาดเอกภาพในการทำงาน ขาดการประสานงานที่ดี หากสามารถรวบรวมเป็นทบวงการกีฬาจะทำให้การบริหารงานดีขึ้น และได้สรุปแนวทางการดำเนินการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ดังนี้

1. ขอให้รัฐบาลมีนโยบายและการดำเนินการที่เด่นชัดในเรื่องต่อไปนี้
 - 1.1 การขกเว้นภาษีและลดหย่อนภาษีอุปกรณ์กีฬา
 - 1.2 ให้รัฐวิสาหกิจเข้าอุปถัมภ์สมาคมกีฬาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
 - 1.3 การหารายได้โดยการเพิ่มภาษีในสินค้าอบาหมุข เพื่อนำมาสนับสนุนพัฒนาการกีฬา
 - 1.4 การจัดตั้งกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ
2. ปรับปรุงแก้ไข พรบ. การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง
3. ปรับปรุงการทำงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยเฉพาะการประสานงานกับสมาคมกีฬาค่าง ๆ
4. การจัดสรรงบประมาณไปสู่สมาคมกีฬา ต้องเป็นระบบและชัดเจนกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
5. สำนักงบประมาณจะต้องสนับสนุนช่วยเหลือในเรื่องการจัดทำแผนงบประมาณของสมาคมกีฬา
6. สมาคมกีฬาจะต้องมีแนวความคิดในการพัฒนาบุคลากรและการทำงานของสมาคมฯ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสมาคมที่ไม่เป็นประชาธิปไตย
7. กรมพลศึกษาและกรมสามัญศึกษา จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกประสานงานทางด้านนโยบายในการจัดสถานศึกษาให้กับนักกีฬา เพื่อความต่อเนื่องทางด้านการศึกษา ในช่วงที่นักกีฬาเก็บตัวฝึกซ้อมและแข่งขัน
8. ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย รับผิดชอบพิจารณาหารูปแบบสำนักงานสมาคม รวมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำและอุปกรณ์สำนักงาน

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1

(พ.ศ. 2531 - 2539)

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 - 2539) มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาการกีฬาให้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนให้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง มีระเบียบวินัย ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มีจริยธรรม จาคัดศีลธรรม ความเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักการเสียสละมุ่งผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนบุคคล ตลอดจนมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างเกียรติภูมิในด้านการกีฬาให้สูงส่งยิ่งขึ้น

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย 6 แผนหลักดังนี้

1. แผนพัฒนาการกีฬารูปแบบพื้นฐาน

ในการจัดและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน มีกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ 2 กลุ่มได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักเรียน นิสิต นักศึกษาที่อยู่ในระบบการศึกษา

กลุ่มที่ 2 เยาวชนนอกกระบวนโรงเรียน ซึ่งมีช่วงอายุระหว่าง 12 - 25 ปี

แผนพัฒนาการกีฬารูปแบบพื้นฐานออกแบบแสดงการพัฒนากลุ่มเป้าหมายทั้งในระบบโรงเรียนและนอกกระบวนโรงเรียน โดยวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแนวทาง มาตรการในแต่ละระบบสามารถแยกพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

1.1 การพัฒนาการกีฬาในระบบโรงเรียน

วัตถุประสงค์เพื่อให้แก่นักกีฬาและครูกีฬาเป็น นิสิตบรรดภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์และให้เกิดคุณธรรมมีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา

วัตถุประสงค์เฉพาะ

- ระดับก่อนวัยเรียน ให้สนใจในการเล่นและการออกกำลังกายเป็นประจำ มีการเก็บมีทักษะพื้นฐานในการเล่นเคลื่อนไหว และทักษะกีฬาได้อย่างถูกต้อง และสามารถแสดงพฤติกรรมในเรื่องของความมีระเบียบวินัย และความสามัคคี

- ระดับประถมศึกษา เพื่อให้เกิดเจตคติที่ต่อการออกกำลังกาย ได้รับความสนุกสนานจากการเรียนและการเล่นกิจกรรมแบบผลศึกษา มีทักษะการเล่นเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานกิจกรรมเข้าจังหวะ

- ระดับมัธยมศึกษา ให้มีทักษะในการกีฬาและกิจกรรมผลศึกษาต่าง ๆ และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในวิถีชีวิตประจำวัน รู้และเข้าใจระเบียบข้อบังคับและกติกาการเล่นกีฬาเพื่อเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี มีคุณลักษณะประจำตัว โดยเฉพาะการเป็นผู้น้ำใจนักกีฬา ความถูกต้องความรับผิดชอบ เวลา

- ระดับมัธยมปลาย ให้มีความรู้ ทักษะ และสามารถใช่วิชาญาณเลือกเล่นกีฬา และออกกำลังกายตามสภาพการณ์และระดับความสามารถของตน มีคุณธรรม ได้แก่ ความมีน้ำใจ นักกีฬา ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ฯลฯ

- ระดับอุดมศึกษา ให้มีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬามีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีระเบียบวินัย เสียสละเพื่อส่วนรวม ฯลฯ

เป้าหมาย เพื่อพัฒนานักเรียนและครูให้สามารถใช้หลักสูตรในการเรียน การสอน วิชาพลศึกษา จูงใจให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น อีกทั้งส่งเสริมให้ผู้บริหาร สถานศึกษาเกิดความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษา

แนวทาง

1. พัฒนานักเรียนพลศึกษาตั้งแต่ระดับก่อนวัยเรียนถึงอุดมศึกษาให้มีความชัดเจน และต่อเนื่อง
2. ปรับปรุงปริมาณและคุณภาพครู อาจารย์พลศึกษา และผู้สอนกีฬาให้สามารถสอน พลศึกษาหรือฝึกกิจกรรมให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาทั่วไปขณะอยู่ในสถานศึกษาและจบการศึกษา
3. ส่งเสริมให้สื่อมวลชนได้ผลิตรายการและเผยแพร่รายการฝึกอบรม และสอนการ ออกกำลังกายให้แก่ นักเรียน นิสิต นักศึกษา
4. ส่งเสริมให้มีการผลิตหรือประกอบอุปกรณ์กีฬาราคาถูกจากวัสดุท้องถิ่น
5. ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาให้บริการด้านสถานที่ อุปกรณ์และผู้ฝึกสอนกีฬาให้ ครู อาจารย์ นักเรียน นิสิต นักศึกษาได้ออกกำลังกาย
6. ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬาของชุมชน
7. ส่งเสริมให้ผู้บริหารเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างในเรื่องการออกกำลังกาย

มาตรการ

1. **ระดับก่อนวัยเรียน** ให้นหน่วยงานที่จัดการศึกษาก่อนวัยเรียนหาแนวทางการจัด หลักสูตร

มาตรการ

1. **ระดับก่อนวัยเรียน** ให้นหน่วยงานที่จัดการศึกษาก่อนวัยเรียนหาแนวทางการ จัด หลักสูตรระดับก่อนวัยเรียนให้นันทนาการบังคับ นันทนาการเคลื่อนไหวก่อนพื้นฐาน ประกอบ กับจังหวะเกม

2. **ระดับประถมศึกษา** สร้างความเข้าใจแก่ผู้บริหารโรงเรียนและผู้ปกครองให้ จัด การศึกษาที่สมบูรณ์โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ และสังคม ส่งเสริมการพัฒนา และการให้หลักสูตรของโรงเรียน ให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและการเล่นกีฬานอกเวลา

เรียนอีกทั้งจัดสถานที่และอุปกรณ์ให้เด็กได้ออกกำลังกาย ฯลฯ

3. **ระดับมัธยมศึกษา** พัฒนาลักสูตรพลศึกษาในระดับมัธยมให้เชื่อมโยงกับระดับประถมศึกษา ส่งเสริมให้ครูพลศึกษาในระดับมัธยมได้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการเทคนิคการสอนพลศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันศึกษาจัดสถานที่และอุปกรณ์การกีฬาให้เพียงพอในการฝึกกีฬาขั้นพื้นฐาน

4. **ระดับอุดมศึกษา** ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรอย่างน้อย 2 วิชา ส่งเสริมการจัดชมรมกีฬา การจัดศูนย์ฝึกกีฬาและการประชาสัมพันธ์ ให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาสนใจเล่นกีฬา

1.2 การพัฒนากีฬาเยาวชนนอกระบบโรงเรียน

วัตถุประสงค์ เพื่อให้เยาวชนมีประสบการณ์ออกกำลังกาย ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีการพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์ มีความสามัคคี ระเบียบวินัย

เป้าหมาย เพื่อให้เยาวชนได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬา ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

แนวทาง ส่งเสริมให้เยาวชนนอกระบบโรงเรียนเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬาระดับพื้นฐาน เพื่อสุขภาพ ให้มีการจัดสร้างสนามกีฬาอเนกประสงค์ ส่งเสริมให้มีการผลิตหรือประดิษฐ์อุปกรณ์กีฬาราคาถูก

มาตรการ

- การพัฒนาการกีฬาเยาวชนในส่วนกลาง โดยเร่งการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นเยาวชนให้รู้โทษรู้ประโยชน์ของการออกกำลังกาย ส่งเสริมความร่วมมือจากภาคเอกชนเข้าร่วมจัดกิจกรรมกีฬาของชุมชน ฯลฯ

- การพัฒนาการกีฬาเยาวชนในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น โดยเร่งการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้เยาวชนรู้คุณค่าประโยชน์หรือโทษของการออกกำลังกาย ส่งเสริมให้องค์กรระดับจังหวัด อำเภอ จัดชมรมกีฬา ฯลฯ

2. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ

วัตถุประสงค์ เพื่อปลูกฝังให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยได้รู้จักการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างถูกวิธี พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา เสริมสร้างสามัคคีในหมู่คณะและเพื่อสนับสนุนให้มีการดำเนินการในเรื่องการออกกำลังกายและเล่นกีฬา เพื่อสุขภาพอย่างกว้างขวางทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค

เป้าหมาย ให้เยาวชนและประชาชนสนใจและตื่นตัวในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในเวลาว่าง อีกทั้งให้มีความรู้และเข้าใจถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายโดยมีกระทรวงกลาโหม มหาดไทย ศึกษาธิการ และสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบ

แนวทาง ส่งเสริมหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และองค์กร ประชาชนทุกระดับ ให้การสนับสนุนการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมากยิ่งขึ้น ให้มีการจัดทำเอกสารและสื่อการสอน การอบรมเกี่ยวกับการออกกำลังกาย และให้สถาบันทางการกีฬาของทางราชการและสถาบันภาคเอกชนเป็นสถาบันหลักในการดำเนินงานส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ

มาตรการ

- **สถาบันทางการศึกษา** ให้มีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน นิสิตนักศึกษาเห็นความสำคัญของการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาเป็นผู้นำในการรณรงค์ส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ ให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬาต่าง ๆ และสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาให้บริการทางวิชาการ จัดหาสถานที่และอุปกรณ์การออกกำลังกายและเล่นกีฬาแก่ชุมชน

- **สถาบันทางการปกครอง** ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนช่วยสร้างสนามกีฬาหรือสถานที่ออกกำลังกายและสนับสนุนให้มีการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ โดยจัดให้เป็นกิจกรรมของชุมชน

- **สถาบันทางทหาร** ให้ใช้การกีฬาเป็นสื่อ นำให้บุคลากรในการกองทัพรู้คุณค่าของความกล้าหาญ ความแข็งแรง ความอดทน โดยยึดหลักนักกีฬาที่แข็งแรงจะเป็นนักรบที่แข็งแกร่งในทุกยุทธภูมิ โดยจัดให้มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายของบุคลากรในกองทัพอยู่เสมอ อีกทั้งจัดหาวิทยากรผู้มีความรู้ด้านกีฬานิตต่าง ๆ มาเป็นผู้อบรมและสาธิตการเล่นกีฬานิตต่าง ๆ

- **สถาบันทางการแพทย์และสาธารณสุข** ให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข ตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกายว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเสริมสร้างสุขภาพซึ่งมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาโดยเป็นแบบอย่าง และสามารถถ่ายทอดแนวคิดและจูงใจประชาชนให้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมากขึ้น สนับสนุนสถานพยาบาลจัดให้มีสถานที่พักผ่อนผู้ป่วยอย่างเพียงพอและในสถานพักฟื้นเหล่านั้นควรมีการนำหลักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมาใช้อย่างกว้างขวาง

- **สถาบันทางการกีฬา** สนับสนุนนักกีฬาที่มีชื่อเสียงประเภทต่าง ๆ เป็นแบบอย่างที่ดี โดยให้ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการเล่นกีฬาของตนไปเผยแพร่ให้เยาวชน และประชาชนได้นำไปใช้ในการพัฒนาสุขภาพของตนเองด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย อีกทั้งสนับสนุนให้มีการจัดสร้างสนามกีฬาหรือสถานที่ในการเล่นกีฬาและพักผ่อนหย่อนใจให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น และเป็นไปอย่างประหยัด

- **สถาบันทางศิลปวัฒนธรรม** โดยสนับสนุนให้มีการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม และศาสนาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพมาเผยแพร่ให้ประชาชน

ได้เกิดความสุขและนำไปปฏิบัติในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพตามความสนใจ อีกทั้งสนับสนุนให้ประชาชนสนใจในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยโดยใช้ดนตรี เพลง วรรณคดี ประวัติศาสตร์ และอื่น ๆ เป็นส่วนร่วมด้วย

- **สถาบันภาคเอกชน** ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรภาคเอกชนให้จัดสร้างสถานที่เล่นกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจเพื่อใช้ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างกว้างขวาง อีกทั้งสนับสนุนให้หน่วยงานภาคเอกชนให้ความสำคัญต่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ โดยจัดให้มีบุคลากรให้คำแนะนำในการเล่นกีฬา

3. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขัน

วัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการส่งเสริมและเชื่อมต่อการพัฒนาการกีฬารากฐานและการกีฬาเพื่อสุขภาพ ให้ เด็ก เยาวชน และประชาชนได้ทดสอบความสามารถทางการกีฬาของตนเองอย่างสม่ำเสมอ และพยายามพัฒนาทักษะในการเล่นกีฬาเพื่อชิงความเป็นเลิศในระยะยาวต่อไป อีกทั้งเพื่อสร้างพื้นฐานและปรับปรุงมาตรฐานในการพัฒนาบุคลากร สถานที่ และอุปกรณ์ เพื่อการแข่งขันกีฬาภายในประเทศทุกระดับตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติและนานาชาติ

เป้าหมาย จัดให้มีการแข่งขันกีฬาประจำปีภายในประเทศในระดับต่าง ๆ ส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนจัดตั้งชมรมหรือสโมสรกีฬา ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาอาชีพในกีฬานิตต่าง ๆ เพิ่มขึ้น จัดสร้างสนามกีฬาสมบูรณ์แบบให้เพิ่มขึ้นในแต่ละเขตการกีฬา เขตละ 4 สนาม อีกทั้งจัดตั้งศูนย์วัสดุและอุปกรณ์กีฬาในทุกจังหวัดเพื่อการแลกเปลี่ยน

แนวทาง มุ่งเน้นการพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขันให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงปริมาณคุณภาพ และการประสานผลประโยชน์ร่วมกันในการพัฒนาบุคลากร อุปกรณ์ สถานที่ วิชาการ การจัดการและเข้าร่วมการแข่งขัน และเทคโนโลยีทางการกีฬา

มาตรการ

การส่งเสริมกีฬาภายในหน่วยงาน ให้มีการเผยแพร่การเล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างกว้างขวางโดยคำนึงถึงความสอดคล้องในด้านความสนใจ ความถนัด เวลาว่าง สภาพร่างกายของผู้ร่วมกิจกรรม อีกทั้งส่งเสริมให้หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจมีหรือจัดงบประมาณและบุคลากร สนับสนุนกีฬาภายในหน่วยงานและรวมถึงการจัดสร้างสถานที่กีฬาและอุปกรณ์กีฬา ซึ่งอาจใช้ในหน่วยงานเองหรือแก่ประชาชนทั่วไป

การแข่งขันชิงความเป็นเลิศ ให้มีการคัดเลือกชนิดกีฬาและนักกีฬาที่มีศักยภาพสูงสุดในการแข่งขันตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติและนานาชาติ โดยส่งเสริมให้มีการกระทำอย่างต่อเนื่อง และจริงจังให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา สมาคมกีฬาต่าง ๆ

เป็นหน่วยงานหลักจัดให้มีกิจกรรมการแข่งขันกีฬาให้มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งให้มีการพัฒนาและส่งเสริมจริยธรรมในการแข่งขันกีฬาทั้งในด้านเจ้าหน้าที่ ผู้ชม และผู้เล่น โดยให้มีการกำหนดโทษสำหรับผู้ประพฤติไม่เหมาะสมให้รุนแรงหรือเข้มงวดยิ่งขึ้น

การพัฒนาทางวิชาการ ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาประสานงานในการวางแผนการสำรวจ การพัฒนาและผลิตเอกสารและสื่อการสอนตำราวิชาการกีฬา

4. แผนพัฒนาโภชนาการกับการกีฬา

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เล่นกีฬาได้รับโภชนาการที่เหมาะสม มีขนาดร่างกายและพลังงานเหมาะสมกับประเภทของการออกกำลังกาย หรือกีฬาที่เล่น อีกทั้งให้องค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาได้ตระหนักถึงความสำคัญของโภชนาการกับการกีฬา

เป้าหมาย ให้องค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องส่งเสริมหรือเผยแพร่ให้มีการจัดอาหารให้ผู้เล่นกีฬาอย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัย เพศ และประเภทของกีฬา

แนวทาง สนับสนุนให้มีการบรรจุเรื่องโภชนาการกับการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในทุกกระดับ เพื่อให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาได้มีความรู้เกี่ยวกับโภชนาการกับการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายอย่างถูกต้อง อีกทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาให้คำแนะนำและให้ความรู้เรื่องโภชนาการกับการกีฬาให้แก่ผู้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง

มาตรการ รณรงค์ส่งเสริมให้ความรู้ด้านโภชนาการกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้แก่ครู ผู้ปกครอง เยาวชน ประชาชน เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกระบริโภคให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการกับการกีฬา อีกทั้งส่งเสริมให้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการกีฬาได้ตระหนักถึงความสำคัญ และให้การสนับสนุนนักกีฬาได้รับโภชนาการที่ให้พลังงานเพียงพอกับขนาดร่างกาย เพศ วัย และประเภทของกีฬาที่เล่น

5. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากีฬาที่มีศักยภาพให้เป็นกีฬาอาชีพได้อย่างมีมาตรฐานและเพื่อพัฒนากีฬาไทยบางชนิด ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมไทยที่สำคัญให้เป็นกีฬาอาชีพได้ด้วย

เป้าหมาย

1. พัฒนานักดวลกร ได้แก่ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินให้ได้รับความรู้และเพิ่มพูนทักษะของตนเองให้มากยิ่งขึ้น

2. พัฒนาระบบบริหารงาน การจัดการแข่งขัน การจัดตั้งชมรม สมาคม และองค์กรทั้งภาค รัฐบาลและภาคเอกชนให้มากยิ่งขึ้น โดยให้แพร่หลายทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

3. พัฒนาทางด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ให้สามารถรองรับการดำเนินงาน ในการพัฒนาเพื่อการอาชีพให้มีประสิทธิภาพ

แนวทาง

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เล่นกีฬาที่มีความสามารถสูงสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ ให้ เป็นนักกีฬาอาชีพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ได้เพื่อพูนความรู้ในการกีฬาอาชีพ

- สนับสนุนให้องค์กรภาครัฐและชุมชนทั่วประเทศจัดตั้งชมรม สโมสร สมาคมกีฬา รวมทั้ง ให้มีการจัดตั้งองค์กรกีฬาอาชีพแต่ละชนิดกีฬาเพื่อพัฒนากีฬาอาชีพให้เป็นระบบ

- สนับสนุนให้มีการออกกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเพื่อรองรับการดำเนินงาน เพื่อ การพัฒนาการกีฬาอาชีพ

- สนับสนุนให้มีการพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาและโภชนาการ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่

มาตรการ

1. ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกับกรมพลศึกษาและสมาคมกีฬาต่าง ๆ กำหนดฤดูกาล จัดการแข่งขันประเภทต่าง ๆ อย่างมีระบบและร่วมมือกับภาคเอกชนอื่นให้การสนับสนุนในการ จัด การแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอกประเทศเป็นไปตามลำดับตั้งแต่การแข่งขันกีฬาภายในของ แต่ละท้องถิ่น ระดับภาค ระดับชาติ

2. ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย กรมพลศึกษา ร่วมมือกับสมาคมกีฬาต่าง ๆ ประสานความ ร่วมมือในการปฏิบัติเพื่อให้มีนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เพื่อการอาชีพที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการแลกเปลี่ยนนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินกีฬาเพื่อการอาชีพจากต่างประเทศ

3. ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยทำหน้าที่ประสานงานกับองค์กรกีฬาอาชีพแต่ละชนิดเพื่อ ควบคุมวิเคราะห์ วางแผน กำกับ ดูแลการแข่งขัน การจัดการแข่งขัน กติกาการแข่งขัน สถานที่จัดการ แข่งขัน ให้เป็นระบบและรวมไปถึงสวัสดิการรายได้และจรรยาบรรณของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินกีฬา

4. ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย ประสานวางแผนสนับสนุนให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อรองรับการดำเนินงานเพื่อพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

5. ให้กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงสาธารณสุข เร่งรัดการผลิต บุคลากรทางด้านการกีฬา วิทยาศาสตร์การแพทย์ และโภชนาการ

6. สนับสนุนให้สโมสรในสังกัด หน่วยงานภาครัฐ หรือรัฐวิสาหกิจดำเนินการส่งเสริมสนับสนุน การดำเนินงานเพื่อพัฒนากีฬาอาชีพ

6 แผนพัฒนาการบริหารและองค์กรในการพัฒนาการกีฬา

หลักการและเหตุผล

องค์กรการกีฬาในปัจจุบันมีหลายรูปแบบ ซึ่งตั้งขึ้นเพื่อดำเนินงานตามแนวทางของตนเอง ทำให้ขาดเอกภาพ การบริหารการกีฬาขององค์กรเหล่านี้จึงค่อนข้างเป็นเอกเทศ และนอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการส่งเสริมกีฬาเพื่อการแข่งขันเป็นหลัก จนละเลยการส่งเสริมการกีฬาระดับพื้นฐานและการกีฬาเพื่อสุขภาพให้แพร่หลายอย่างกว้างขวางได้เท่าที่ควร จึงอาจกล่าวได้ว่าการบริหารการกีฬาในระยะที่ผ่านมาไม่สามารถบรรลุตามเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพของประชากรอย่างแท้จริง ทั้งนี้ เนื่องจากยังไม่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และระบบการประสานงานระหว่างองค์กรบริหารการกีฬาต่างๆ ที่จะนำไปสู่การกำหนดนโยบาย และโครงการ รวมตลอดจนการแก้ปัญหาและพัฒนาการกีฬาร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ปัญหาที่กล่าวถึงอยู่ส่วนใหญ่เป็นปัญหาพื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารองค์กรซึ่งมีความสำคัญและไม่อาจแก้ไขได้โดยวิธีการเฉพาะหน้าในระยะสั้น แต่จะต้องอาศัยระยะเวลาการทำความเข้าใจและความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างจริงจัง

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงการบริหารและการจัดองค์กรในการพัฒนาการกีฬาของประเทศให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งได้จัดทำขึ้นเป็นครั้งแรก โดยระดมกำลังทุกฝ่ายทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬาอย่างมีระบบ ครบวงจร และประสานสอดคล้องในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดการผนึกกำลังในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๑. วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อให้การพัฒนาการกีฬาของชาติมีเอกภาพ
- ๒) เพื่อช่วยให้องค์กรกีฬาต่างๆ สามารถกำหนดขอบเขตหน้าที่ของตนให้ชัดเจน และสามารถประสานการดำเนินงานกับองค์กรอื่นๆ รวมทั้งให้การสนับสนุนซึ่งกันและกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) เพื่อให้การประสานนโยบาย แผนงาน โครงการและงบประมาณในการดำเนินการ

พัฒนาการกีฬาของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้องสนับสนุนซึ่งกันและกัน
ในอันที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ นโยบายและเป้าหมายของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

๒. เป้าหมาย

เพื่อวางรูปแบบการบริหารให้ประสานและเป็นประโยชน์ในการฝึกความร่วมมือ
และการประสานงานกันระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนอย่างเป็นระบบครบวงจร และมี
ประสิทธิภาพในการบริหารงานพัฒนาการกีฬาของประเทศ

๓. แนวทาง

๑) ส่งเสริมการใช้ประโยชน์องค์กรที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอยู่เดิมให้มากที่สุด และสนับสนุน
ให้มีการจัดตั้งองค์กรใหม่ขึ้นตามความจำเป็น

๒) ส่งเสริมการใช้ระบบแผนงานเป็นหลักในการดำเนินงาน โดยให้แต่ละแผนงาน
ครอบคลุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในลักษณะเป็นระบบครบวงจร ซึ่งจะก่อให้เกิดการประสานงาน
และเอกภาพในการบริหารการพัฒนา

๓) ส่งเสริมให้องค์กรกลางทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาการกีฬา
ของชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารขององค์กรกีฬาต่าง ๆ ตลอดจนส่งเสริมให้มืองค์กร
ประสานงาน เพื่อทำหน้าที่ประสานการบริหารงานขององค์กรกีฬาต่าง ๆ ทั้งในด้านวัตถุประสงค์
และเป้าหมาย โดยยึดแนวทางตามกรอบของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

๔) สนับสนุนและส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจและเอกชนเข้ามามีบทบาทเพิ่มมากขึ้น
ในกระบวนการบริหารการพัฒนาการกีฬาของชาติ

๕) เพิ่มประสิทธิภาพในการประชาสัมพันธ์ โดยเน้นถึงความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย
ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการกีฬาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

๔. มาตรการ

๑) ส่งเสริมให้คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรกลางที่มีบทบาทสำคัญ
และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการกำหนดนโยบายและวางแนวทางพัฒนาการกีฬาของชาติ โดย
ปรับปรุงให้มีองค์ประกอบของคณะกรรมการที่เหมาะสม ส่งเสริมให้คณะอนุกรรมการปฏิบัติงาน
อย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ในด้าน

การจัดทำแผน การประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน การกำกับควบคุมและติดตามการดำเนินงานตามนโยบาย มาตรการและแผน ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมให้สำนักงานคณะกรรมการเป็นหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริงในการปฏิบัติงานตามหน้าที่

๒) ให้การกีฬาแห่งประเทศไทยรับผิดชอบในการประสานการจัดทำแผนหลักในการพัฒนาการกีฬาและแผนปฏิบัติการในส่วนที่ไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเครื่องมือสนับสนุนของรัฐในการบริหารการพัฒนาการกีฬา การพัฒนาทรัพยากรทางการกีฬา การพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อพัฒนาการกีฬา และการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน

๓) ให้ส่วนราชการหลักซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการกีฬา จัดทำแผนปฏิบัติการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามกรอบและแนวทางของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

๔) ให้จังหวัดจัดทำแผนหลักการพัฒนาการกีฬาจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาของกระทรวง ทบวง กรม และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ โดยให้คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำหนดวิธีการ ขั้นตอน กรอบนโยบาย และแนวทางการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน

๕) ในการจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อพัฒนาการกีฬาให้สำนักงานประมาณยึดแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ แผนพัฒนาการกีฬาจังหวัด และแผนปฏิบัติการการกีฬาประจำปีของจังหวัดเป็นหลักในการพิจารณา

๖) ให้กรมพลศึกษาและการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นผู้ประสานงานในการใช้และการพัฒนาทรัพยากรทางการกีฬาร่วมกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น สนาม และอุปกรณ์สำหรับการเล่นกีฬาโดยกรมพลศึกษารับผิดชอบงานกีฬาสำหรับเยาวชนอายุไม่เกิน ๑๘ ปี

๗) สนับสนุนให้หน่วยงานต่าง ๆ เป็นองค์กรหลักในการบริหารและพัฒนาการกีฬาของประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๘) สนับสนุนให้หน่วยงานในภาครัฐบาลและภาคเอกชนจัดตั้งชมรม สโมสร สมาคม เพื่อพัฒนาการกีฬาขึ้นในหน่วยงานของตน โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้ประสานงานและให้คำแนะนำ และให้ตัวแทนจากองค์กรเหล่านี้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายด้านการกีฬาในระดับต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

หนังสืออ้างอิง

กอง วิสสุทธารมย์ "แผนการที่ดินแห่งชาติ" วารสาร สุทธิศึกษา พลศึกษา สันทนาการ ปีที่ 4 เล่มที่ 2
(เมษายน 2521) : 34 - 39.

การที่ดินแห่งประเทศไทย, สำนักงาน สำนักนายกรัฐมนตรื. แผนพัฒนาการที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ 1
(พ.ศ.2531 - 2539). กรุงเทพมหานคร: 2531

เลิศวิทย์ รัตนวาณิช แนวทางในการพัฒนาที่ดินของชาติ. เอกสารประกอบการสัมมนาการบริหาร
งานสมาคมที่ดินแห่งประเทศไทย โดยคณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร ๗ อาคารรัฐสภา
ระหว่างวันที่ 25 - 26 กรกฎาคม 2537.

ผลการประชุมสัมมนาการพัฒนาการที่ดินแห่งชาติ ที่โรงแรมเอเชียศึกษา ระหว่างวันที่ 23 - 25
พฤษภาคม 2522 วารสาร สุทธิศึกษา พลศึกษา สันทนาการ ปีที่ 5 เล่มที่ 4 (ตุลาคม 2522):
28 - 43

สรุปผลการประชุมสัมมนาเรื่อง การบริหารงานสมาคมที่ดินแห่งประเทศไทย สู่ความเป็นเลิศ. จัดโดย
คณะกรรมการสภาที่ดิน สภาผู้แทนราษฎร ๗ ห้องประชุมคณะกรรมการ อาคารรัฐสภา
ระหว่างวันที่ 25 - 26 กรกฎาคม 2537.

เสกักร สมิตมาพงศ์ โครงสร้างแผนพัฒนาและส่งเสริมการที่ดินในระยะ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 วารสาร สุทธิศึกษา พลศึกษา สันทนาการ
ปีที่ 8 เล่มที่ 5 (ธันวาคม 2525): 128 - 134.

อานวย สุวาทสิทธิ์. สรุปงานบรรษัทพิเศษ แนวทางความร่วมมือระหว่างรัฐบาล และเอกชนในการ
แปลงที่ดินเพื่อความเป็นเลิศระดับชาติ. กรุงเทพมหานคร, 2530

**พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งประเทศไทย
พ.ศ. 2528**

**ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2528
เป็นปีที่ 40 ในรัชกาลปัจจุบัน**

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งประเทศไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2507

(2) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511

(3) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518

(4) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2519

(5) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2523

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย
"ผู้ว่าการ" หมายความว่า ผู้ว่าการการศึกษาแห่งประเทศไทย
"รองผู้ว่าการ" หมายความว่า รองผู้ว่าการการศึกษาแห่งประเทศไทย

"พนักงาน" หมายความว่า พนักงานของการศึกษาแห่งประเทศไทยและหมายความรวมถึงผู้ว่าการและรองผู้ว่าการด้วย

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างของการศึกษาแห่งประเทศไทย

มาตรา 5 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

การจัดตั้ง หุน และหุนสำรอง

มาตรา 6 ให้จัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า "การศึกษาแห่งประเทศไทย" เรียกโดยย่อว่า "กกท." และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "SPORTS AUTHORITY OF THAILAND" เรียกโดยย่อว่า "SAT" และมีตราเครื่องหมายของ "กกท."

รูปลักษณะตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 7 ให้ กกท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใดก็ได้ และจะจัดตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาก่อนการออกพระราชกฤษฎีกาจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา 8 กกท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) ส่งเสริมการศึกษา
- (2) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการกีฬา
- (3) ศึกษา วิเคราะห์และจัดทำโครงการ แผนงานและสถิติเกี่ยวกับการส่งเสริมการศึกษา รวมทั้งประเมินผล
- (4) จัด ช่วยเหลือ แนะนำและร่วมมือในการจัดและดำเนินการกีฬา
- (5) สำรวจ จัดสร้างและบูรณะสถานที่สำหรับการกีฬา
- (6) ติดต่อร่วมมือกับองค์การหรือสมาคมกีฬาทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (7) สอดส่องและควบคุมการดำเนินการทางการศึกษา
- (8) ประกอบกิจการอื่น ๆ อันเกี่ยวพันหรือมีประโยชน์ของการกีฬา

มาตรา 9 ให้ กกท. มีอำนาจกระทำกิจการต่างๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา 8 และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (1) กิจการมรดก หรือมีสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สิน

ค่าๆ สร้าง ชื่อ จัดหา ขาย จำหน่าย เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม รับจำนำ รับจำนอง ทำการแลกเปลี่ยน โอน รับโอนหรือดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งในและนอกราชอาณาจักร ตลอดจนทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(2) ทรัพย์สินเงิน ภายในและภายนอกราชอาณาจักร

(3) ให้ทรัพย์สินหรือทรัพย์สินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กทท.

มาตรา 10 ทุนของ กทท. ประกอบด้วย

(1) เงินและทรัพย์สินที่โอนมาตามมาตรา 66 เมื่อได้หักหนี้สินออกแล้ว

(2) เงินที่ได้จากงบประมาณแผ่นดินให้เป็นทุนหรือเพื่อดำเนินงาน

(3) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(4) เงินรายได้ตามมาตรา 37

มาตรา 11 กทท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(1) รายได้จากทรัพย์สินของ กทท.

(2) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(3) รายได้จากการจัดการแข่งขันกีฬา

(4) รายได้อื่น

มาตรา 12 เงินสำรองของ กทท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดา ซึ่งตั้งไว้เมื่อขาด เงินสำรองเพื่อการได้ถอนหนี้และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์และอย่างใดโดยเฉพาะ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมดาจะนำออกใช้ได้ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการ

มาตรา 13 ทรัพย์สินของ กทท. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

หมวด 2

คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการคนหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย" ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหมหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการหรือผู้แทน อธิบดีกรมพลศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณหรือผู้แทน ผู้แทนคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผู้แทนคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และบุคคลอื่นอีกไม่เกินสิบคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา 15 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจด้วย

มาตรา 16 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดคราววาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา 17 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา 16 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(5) ขาดการประชุมคณะกรรมการเกินสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(6) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตาม มาตรา 15

มาตรา 18 เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กทท. ให้คณะกรรมการ มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กทท. แล้วรายงานต่อคณะกรรมการ

มาตรา 19 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กทท. ถ้างานหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(1) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม มาตรา 8 และมาตรา 9

(2) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(3) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงานของ กทท. และออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานต่าง ๆ ของ กทท.

(4) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ

และการมอบให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนผู้ว่าการ

(5) ออกข้อบังคับกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเงินอื่น ๆ ของพนักงานและลูกจ้าง

(6) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง การถอดถอน ระเบียบวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์ การลงโทษพนักงานและลูกจ้าง

(7) ออกระเบียบว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง
(8) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์หรือการลงเคราะห์
อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัว โดยได้
ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(9) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยงเดินทาง
ค่าเช่าที่พัก ค่าทำงานล่วงเวลา เบี้ยประชุม และการจ่ายเงินอื่น ๆ

(10) ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง

มาตรา 20 ในข้อบังคับหรือระเบียบตามมาตรา 19 ถ้ามี
ข้อความจำกัดอำนาจของผู้ว่าราชการในกรณีทำนิติกรรมไว้ประการใด
ให้ประกาศข้อความเช่นนั้นไว้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 21 ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตรา
เงินเดือนของผู้ว่าราชการและรองผู้ว่าราชการด้วยความเห็นชอบของคณะ
รัฐมนตรี

มาตรา 22 ผู้ว่าราชการและรองผู้ว่าราชการต้อง

(1) ไม่มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ กทท. ทั้งนี้ไม่
ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม

(2) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่า
ด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

มาตรา 23 ผู้ว่าราชการหรือรองผู้ว่าราชการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะกรรมการให้ออก
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 22

มติของคณะกรรมการให้ผู้ว่าราชการและรองผู้ว่าราชการออกจาก
ตำแหน่งตาม (3) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม
ของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในตำแหน่งนอกจากผู้ว่าราชการ และ
ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา 24 ผู้ว่าราชการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กทท. ให้เป็นไป
ตามวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของ กทท. และฐานะนโยบาย
ข้อบังคับและระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดกับอำนาจบังคับบัญชา
พนักงานและลูกจ้างทุกตำแหน่ง

ผู้ว่าราชการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการ
ของ กทท.

มาตรา 25 ผู้ว่าราชการมีอำนาจ

(1) บรรจุ แต่งตั้ง ถูกลดเลิก เงิน ๓๓ ๓๔ เงินเดือนหรือ
ค่าจ้าง องค์ให้ทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงาน
และลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับหรือระเบียบที่คณะกรรมการ
กำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ
ผู้อำนวยการฝ่ายหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับ
ความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(2) กำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานและลูกจ้าง

และออกระเบียบการปฏิบัติงานของ กทท. โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ
หรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 26 ให้รองผู้ว่าราชการมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและ
ลูกจ้างทุกตำแหน่ง รองจากผู้ว่าราชการ และมีอำนาจหน้าที่ดำเนิน
กิจการของ กทท. ตามที่ผู้ว่าราชการมอบหมาย

มาตรา 27 ในกรณีที่ผู้ว่าราชการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อ
ตำแหน่งผู้ว่าราชการว่างลงและยังมิได้แต่งตั้งผู้ว่าราชการ ให้รองผู้ว่าราชการ
รักษาการแทนผู้ว่าราชการ ถ้าไม่มีรองผู้ว่าราชการหรือรองผู้ว่าราชการไม่อาจ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานคนใดคนหนึ่งเป็น
ผู้รักษาการแทนผู้ว่าราชการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ของรองผู้ว่าราชการหรือรักษาการแทนผู้ว่า
ราชการตามวรรคหนึ่ง ให้รองผู้ว่าราชการหรือผู้รักษาการแทนผู้ว่าราชการมีอำนาจ
และหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ว่าราชการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าราชการ
ในฐานะกรรมการ

มาตรา 28 ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าราชการ
เป็นผู้แทนของ กทท. และเพื่อการนี้ ผู้ว่าราชการจะมอบอำนาจให้บุคคลใด ๆ
ปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะ
กรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าราชการกระทำโดยฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบ
ตามมาตรา 20 ย่อมไม่ผูกพัน กทท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา 29 ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับประโยชน์
ตอบแทนตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด 3

คณะกรรมการกึ่งจังหวัด

มาตรา 30 ในแต่ละจังหวัด ให้มีคณะกรรมการกึ่งจังหวัด
เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือกิจการของ กทท.

มาตรา 31 คณะกรรมการกึ่งจังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการ
จังหวัดเป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ซึ่งผู้ว่าราชการ
จังหวัดมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกรมศึกษา
ผู้แทน กทท. และบุคคลอื่นซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่า
เก้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคนเป็นกรรมการ ศึกษาธิการจังหวัดเป็น
กรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัดเป็น
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคน
เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการกึ่งจังหวัดได้

มาตรา 32 คณะกรรมการกึ่งจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่
ดังต่อไปนี้

- (1) ส่งเสริมกีฬาในจังหวัด
- (2) เสนอแนะโครงการส่งเสริมการศึกษาในจังหวัดต่อ กทท.
- (3) ร่วมมือกับ กทท. ในการดำเนินการจัดแข่งขันกีฬา

(4) ปฏิบัติการอื่นตามที่ กทท. มอบหมาย

(5) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการดำเนินกิจการตามอำนาจหน้าที่

มาตรา 33 กรรมการผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และให้นับมาตรา 16 และมาตรา 17 มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการกฤษฎีกาจังหวัดโดยอนุโลม

หมวด 4

การชื้อรถทุกซ์ และกาชื้อรถเคราะห

มาตรา 34 พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิรื้อรถทุกซ์ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 35 ให้กทท. จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้างและครอบครัวในกรณีที่เกิดจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย คาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่งการออกเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งได้รับการสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์ การจ่ายเงินสงเคราะห์ และการจัดการกองทุนสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด 5

กาชื้อเงิน การบัญชี และกาชื้อของจสอบ

มาตรา 36 กทท. ต้องทำงบประมาณประจำปี โดยให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำลาร สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำลารให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา 37 รายได้ที กทท. ได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของ กทท. ค่าหัวเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และเมื่อได้หักรายจ่ายสำหรับการดำเนินงานค่าลารต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา เงินสำรองตามมาตรา 12 และเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นตามมาตรา 35 แล้ว เหลือเท่าใดให้สะสมไว้เป็นเงินสำหรับใช้จ่ายต่อไป

มาตรา 38 กทท. ต้องเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารแห่งประเทศไทยหรือธนาคารอื่นตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา 39 กทท. ต้องวางระเบียบไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กิจการแยกตามประเภทงานส่วนที่ลาคัญ มีสมุดบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงิน อินทริพม์และหนังสือแสดงกิจการที่เป็นอยู่ตามความจริง และตามที่ควร ตามประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นความหมายรายการนั้น ๆ และให้มีผู้สอบบัญชีภายใน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการทำการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำทุกเดือน

มาตรา 40 กทท. ต้องจัดทวงมูล บัญชีทำการ และบัญชีกำไร

ขาดทุนส่งผู้สอบบัญชี ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา 41 ทุกปีในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กทท.

มาตรา 42 ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสาร หลักฐานของ กทท. เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ พนักงานและลูกจ้างของ กทท.

มาตรา 43 ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีเพื่อคณะกรรมการเสนอต่อนายกรัฐมนตรี

มาตรา 44 ให้คณะกรรมการทำการรายงานปีละครั้งเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของ กทท. ในปีที่ผ่านมาพร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการโครงการและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไป

ให้ กทท. โฆษณารายงานประจำปีขึ้นไป โดยแสดงงบดุลบัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว รวมทั้งรายงานสรุปผลงานในปีที่ล่วงหน้า ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของ กทท.

หมวด 6

กาชื้อกำกับและควบคุม

มาตรา 45 ให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ว่าราชการในนครีมอบหมายมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กทท. เพื่อการนี้จะสั่งให้ กทท. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานหรือยับยั้งการกระทำของ กทท. ที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการได้

มาตรา 46 ในกรณีที่ กทท. ต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะรัฐมนตรี ให้ กทท. นำเรื่องเสนอนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา 47 กทท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

- (1) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินมีจำนวนเกินคราวละห้าล้านบาท
- (2) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาท
- (3) จำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสูญ

หมวด 7

กาชื้อส่งเสริมกาชื้อกีฬา

มาตรา 48 เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมกาชื้อกีฬา คณะกรรมการ มีอำนาจให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือแก่คณะกรรมการกาชื้อกีฬาสมัครกีฬา หรือนักบุคคลอื่นเพื่อใช้ในการส่งเสริมกิจการกาชื้อกีฬา

ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาจังหวัด สมาคมกีฬา หรือนิติบุคคลนั้นได้
ในการนี้คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขในการให้ไว้ด้วยก็ได้

กรณีเห็นเป็นการสมควร คณะกรรมการอาจจัดให้มีกองทุน
สงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของนักกีฬา บุคคลใน
วงการกีฬาได้ หลักเกณฑ์การพิจารณา การกำหนดประเภทของผู้ซึ่ง
พึงได้รับการสงเคราะห์ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 49 สมาคมกีฬาใดประสงค์จะรับทุนหรือทรัพย์สิน
ช่วยเหลือตามมาตรา 48 ให้ยื่นคำขอต่อ กกท. ตามหลักเกณฑ์วิธีการ
และแบบที่คณะกรรมการกำหนด หรือด้วยโครงการการศึกษาที่ขอ
รับการช่วยเหลือ

มาตรา 50 ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้
ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือสมาคมกีฬาใดแล้ว คณะกรรมการจะ
กำหนดเงื่อนไขให้สมาคมกีฬานั้นต้องปฏิบัติตามก็ได้

มาตรา 51 นอกจากการให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือสมาคม
กีฬาแล้ว คณะกรรมการอาจให้สมาคมกีฬาได้รับสิทธิหรือประโยชน์
เกี่ยวกับการส่งเสริมการกีฬาอย่างใดด้วยก็ได้

มาตรา 52 ในกรณีที่สมาคมกีฬาที่ได้รับทุนหรือทรัพย์สิน
ช่วยเหลือ หรือได้รับสิทธิหรือประโยชน์ ผิดเงื่อนไขหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข
ที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 50 ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
สั่งพักถอนการช่วยเหลือ รวมทั้งสิทธิหรือประโยชน์ที่ได้ให้แก่สมาคมกีฬานั้น
ทั้งหมด หรือบางส่วนก็ได้

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การที่สมาคมกีฬาฝ่าฝืน
หรือไม่ปฏิบัติตามนั้น มิได้เป็นการกระทำโดยจงใจ คณะกรรมการ
จะเตือนเป็นหนังสือให้สมาคมกีฬานั้นแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเสีย
ภายในเวลาที่กำหนดให้ก็ได้ และเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว สมาคม
กีฬานั้นมิได้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องก็ให้คณะกรรมการดำเนินการ
ตามวรรคหนึ่ง

หมวด 8

การควบคุมการกีฬา

มาตรา 53 สมาคมกีฬาซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการกีฬา
หรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง ต้องได้รับอนุญาตจาก กกท. จึง
จะดำเนินการจัดตั้งตามกฎหมายได้

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 54 สมาคมกีฬาที่ได้รับอนุญาตจาก กกท. ตามมาตรา 53
ต้องอยู่ในความควบคุมของ กกท. และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่
กกท. กำหนดโดยสามารถเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 55 ให้ กกท. มีอำนาจพักถอนการอนุญาตให้ไว้แก่
สมาคม ตามมาตรา 53 ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เมื่อสมาคมนั้นปฏิบัติการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 59
- (2) เมื่อสมาคมนั้นไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กกท. กำหนด

ตามมาตรา 54 หรือการกระทำของสมาคมผิดกฎหมาย

(3) เมื่อสมาคมนั้นให้หรือยอมให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการ
ดำเนินกิจการในหน้าที่ของกรรมการ หรือให้หรือยอมให้บุคคลซึ่งขาด
คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการตามมาตรา 56 มาตรา 57
หรือ มาตรา 58 เป็นกรรมการ

สมาคมที่ถูกพักถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องเลิก
และหยุดดำเนินการทันที

มาตรา 56 ผู้ใดจะดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมที่ได้
รับอนุญาตตามมาตรา 53 เกินกว่าสองแห่งมิได้ สำหรับตำแหน่ง
นายกสมาคมหรือเลขาธิการสมาคม หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่านายกสมาคมหรือเลขาธิการสมาคม ให้ดำรงตำแหน่ง
ได้ไม่เกินหนึ่งแห่ง

มาตรา 57 กรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา
53 ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา 58 กรรมการของสมาคมที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา
53 ไม่ว่าข้อบังคับจะกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามประการอื่น
ไว้หรือไม่ก็ตามต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(1) มีคุณสมบัติหรือประสพการณ์เหมาะสมกับการดำรงตำแหน่ง
เกี่ยวกับกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาภายในประเทศไทย ประสงค์ของ
สมาคมนั้น

(2) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(3) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(4) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดหุ้

มาตรา 59 ห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดไว้คำว่า "แห่งประเทศไทย"
หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใด แตรว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือ
คณะบุคคล ซึ่งมิใช่กรรมการเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กกท.

ห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดเข้าร่วมการแข่งขันหรือส่ง
นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการ
แข่งขันกีฬาโดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬา
ในนามของชาติหรือประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กกท.

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 60 ในกรณีที่ กกท. มีคำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา
54 คณะบุคคลหรือบุคคลดังกล่าวมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายใน
หกสิบวันนับแต่วันที่ กกท. มีคำสั่ง

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์
ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดโฆษณา ชีวชน หรือจัดการให้คณะบุคคล หรือบุคคลใดเข้าเป็นสมาชิก หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการส่งเสริม หรือสนับสนุนการดำรงอยู่ของสมาคมใดซึ่งยังมิได้รับอนุญาตจาก กกท. ตามมาตรา ๕๓ หรือซึ่ง กกท. ได้เพิกถอนการอนุญาตให้ไว้ ตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตาม พระราชบัญญัติเป็นนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบ ในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ ความผิดนั้น ๆ ด้วยวันแต่ละคดีจนได้ว่าคนมิได้มีส่วนในการกระทำ ความผิดของนิติบุคคลนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๔ สมาคมใดซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการศึกษา หรือการส่งเสริมการศึกษาโดยตรง ที่ตั้งและดำรงอยู่แล้วในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ขอรับอนุญาตให้ ถูกต้องตามมาตรา ๕๓ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ

มาตรา ๕๕ คณะบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งใช้คำว่า "แห่งประเทศไทย" หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใด แสดงว่าเป็นสมาคม สโมสร หรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจการเกี่ยวกับการศึกษาในนามของชาติหรือ ประเทศไทยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ขอรับอนุญาตให้ถูกต้องตามมาตรา ๕๓ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ตลอดจน งบประมาณขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยตามพระราช- กฎบัญญัติจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่มีอยู่ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของ กกท.

มาตรา ๕๗ ให้ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และบรรดา พนักงานหรือลูกจ้างขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นผู้อำนวยการ รองผู้จัดการ และพนักงานหรือลูกจ้างของ กกท. แล้ว แต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมกับให้ถือเวลาการทำงานของผู้บุคคลดังกล่าว ในองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นเวลายาวนานใน กกท.

นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๘ ให้คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะถึงวาระครบกรรมการ ขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอย่างช้าต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๙ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งขององค์การ ส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง กับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการออกข้อบังคับ ระเบียบ หรือ คำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประจวบ สุนทราภรณ์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อจัดตั้งการกีฬาแห่งประเทศไทยและคณะกรรมการส่งเสริมกีฬา แห่งประเทศไทย และให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับ การส่งเสริมกีฬาและควบคุมการดำเนินการกีฬา ให้ได้วิวัฒนาการและมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมควรยกเลิกพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การ ส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยและตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ แทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้